

Europeiska unionens officiella tidning

L 145

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiofjärde årgången

31 maj 2011

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 510/2011 av den 11 maj 2011 om fastställande av utsläppsnormer för nya lätta nyttofordon som ett led i unionens samordnade strategi för att minska koldioxidutsläppen från lätta fordon ⁽¹⁾ 1
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 511/2011 av den 11 maj 2011 om införlivande av en bilateral skyddsklausul i frihandelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Korea, å andra sidan 19
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 512/2011 av den 11 maj 2011 om ändring av rådets förordning (EG) nr 732/2008 om tillämpning av Allmänna preferenssystemet under perioden 1 januari 2009–31 december 2011 28
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 513/2011 av den 11 maj 2011 om ändring av förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut ⁽¹⁾ 30

Pris: 4 EUR

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 510/2011

av den 11 maj 2011

om fastställande av utsläppsnormer för nya lätta nyttofordon som ett led i unionens samordnade strategi för att minska koldioxidutsläppen från lätta fordon

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) FN:s ramkonvention om klimatförändring, som på Europeiska gemenskapens vägnar godkändes genom rådets beslut 94/69/EG ⁽³⁾, syftar till att stabilisera halterna av växthusgaser i atmosfären på en nivå som gör att skadlig mänsklig påverkan på klimatsystemet kan förhindras. För att detta mål ska kunna uppnås bör den globala genomsnittstemperaturen vid jordytan inte nå en nivå som är högre än 2 °C över den förindustriella nivån. Den fjärde utvärderingsrapporten från FN:s klimatanalyspanel (IPCC) visar att för att det målet ska kunna uppnås måste de globala utsläppen av växthusgaser nå sin topp före 2020. Vid sitt möte 8-9 mars 2007 gjorde Europeiska rådet ett kraftfullt åtagande att till år 2020 minska gemenskapens sammanlagda växthusgasutsläpp med

minst 20 % jämfört med nivåerna 1990, och med 30 % under förutsättning att andra industriländer åtar sig att minska sina utsläpp i liknande omfattning och att ekonomiskt mer framskridna utvecklingsländer bidrar på ett sätt som står i proportion till deras respektive möjligheter.

- (2) Kommissionen slutförde år 2009 en översyn av unionens strategi för hållbar utveckling som främst behandlar de mest akuta problemen i samband med hållbar utveckling, exempelvis transporter, klimatförändringar, folkhälsa och energisparande.
- (3) Politik och åtgärder bör genomföras på medlemsstats- och unionsnivå inom alla sektorer av unionens ekonomi – dvs. inte bara inom industri- och energisektorerna – för att åstadkomma de utsläppsminskningar som krävs. I Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG av den 23 april 2009 om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020 ⁽⁴⁾ fastställs att utsläppen ska minska med i genomsnitt 10 % jämfört med 2005 års nivåer på de områden som inte omfattas av EU:s system för handel med utsläppsrätter, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen ⁽⁵⁾, och här ingår vägtransporter. Vägtransporterna är den näst största källan till utsläpp av växthusgaser i unionen, och utsläppen från dessa, däribland från lätta nyttofordon, fortsätter att öka. Om utsläppen från vägtransporter fortsätter att öka, kommer det att i hög grad underminera de minskningar som görs inom andra sektorer för att bekämpa klimatförändringen.
- (4) Unionsmålen för nya vägfordon ger tillverkarna större planeringssäkerhet och mer flexibilitet att uppfylla kraven

⁽¹⁾ EUT C 44, 11.2.2011, s. 157.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 15 februari 2011 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 31 mars 2011.

⁽³⁾ EGT L 33, 7.2.1994, s.11.

⁽⁴⁾ EUT L 140, 5.6.2009, s. 136.

⁽⁵⁾ EUT L 275, 25.10.2003, s. 32.

på koldioxidminskningar än vad separata nationella minskningsmål skulle göra. När utsläppsnormerna anges är det viktigt att beakta konsekvenserna för marknaden och tillverkarnas konkurrenskraft, de direkta och indirekta kostnaderna för branschen samt de fördelar som följer av att innovation stimuleras och att energiförbrukningen och bränslekostnaderna minskar.

- (5) För att stimulera konkurrenskraften inom den europeiska bilindustrin bör man satsa på incitament som tillgödöräkning av miljöinnovationer och beviljande av superkrediter.
- (6) I sina båda meddelanden av den 7 februari 2007 om resultatet av översynen av gemenskapens strategi för minskade koldioxidutsläpp från personbilar och lätta nyttofordon och om ett konkurrenskraftigt motorfordonsregelverk för tjugohundratalet (Cars 21) betonade kommissionen att gemenskapens mål på ett genomsnittligt utsläpp på 120 g CO₂/km från nya personbilar inte skulle kunna uppnås till 2012 om inte ytterligare åtgärder vidtogs.
- (7) I de meddelandena föreslogs en samordnad strategi för att gemenskapsmålet på ett genomsnittligt utsläpp på 120 g CO₂/km från nya personbilar och lätta nyttofordon som registreras i gemenskapen skulle kunna uppnås till 2012, genom att fokus läggs vid obligatoriska minskningar av koldioxidutsläppen för att uppnå målet på 130 g CO₂/km i genomsnitt för nya bilar genom bättre motorteknik och vid en ytterligare minskning med 10 g CO₂/km, eller motsvarande om det visar sig vara tekniskt nödvändigt, med hjälp av andra tekniska förbättringar, t.ex. förbättrad bränsleeffektivitet hos lätta nyttofordon.
- (8) Bestämmelserna om det mål som fastställs för utsläpp från lätta nyttofordon bör vara förenliga med de bestämmelser om tillämpning av utsläppsmålen för nya personbilar som finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 443/2009 av den 23 april 2009 om utsläppsnormer för nya personbilar som del av gemenskapens samordnade strategi för att minska koldioxidutsläppen från lätta fordon⁽¹⁾.
- (9) Regelverket för att uppnå bilparkens genomsnittliga utsläppsmål för nya lätta nyttofordon bör utformas så att minskningsmålen garanterat är konkurrensneutrala, socialt rättvisa och hållbara, samtidigt som hänsyn bör tas till olikheterna mellan de europeiska biltillverkarna och omtiverad snedvridning av konkurrensen mellan biltill-

verkarna undviks. Lagstiftningen bör vara förenlig med det övergripande målet att uppfylla unionens utsläppsmål och bör kompletteras med andra instrument som i högre grad är kopplade till användningen, exempelvis differentierade bil- och energiskatter eller åtgärder för att begränsa lätta nyttofordons hastighet.

- (10) För att marknaden för lätta nyttofordon ska kunna behålla sin mångfald och sin förmåga att tillgodose olika kundbehov, bör mål för koldioxidutsläppen från lätta nyttofordon definieras i förhållande till nyttan av fordonet på linjär basis. Vikten utgör en lämplig parameter för att beskriva nyttan, som ger en korrelation med nuvarande utsläpp, och därför ger mer realistiska och konkurrensneutrala mål. Dessutom är uppgifter om vikt lätt-tillgängliga. Uppgifter om alternativa nyttoparametrar såsom markyta (genomsnittlig spårvidd multiplicerad med hjulbasen) och nyttolast bör samlas in för att underlätta långsiktigare utvärderingar av den nytto-baserade beräkningsmetoden.
- (11) Denna förordning gynnar aktivt miljöinnovation och beaktar kommande tekniska utvecklingstendenser som kan förbättra den europeiska fordonsindustrins konkurrenskraft på lång sikt och skapa fler högkvalificerade arbetstillfällen. För att kunna göra en systematisk bedömning av minskade utsläpp på grund av miljöinnovationer bör kommissionen överväga möjligheten att inkludera åtgärder för miljöinnovation i översynen av provningsförfarandena enligt artikel 14.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 av den 20 juni 2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon⁽²⁾, varvid de tekniska och ekonomiska effekterna av att inkludera dem bör beaktas.
- (12) I Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/94/EG av den 13 december 1999 om tillgång till konsumentinformation om bränsleekonomi och koldioxidutsläpp vid marknadsföring av nya personbilar⁽³⁾ föreskrivs det redan att reklammaterial för bilar ska ge slutanvändarna officiell information om fordonets koldioxidutsläpp och bränsleförbrukning. Kommissionen har i sin rekommendation 2003/217/EG av den 26 mars 2003 om tillämpning av bestämmelserna om reklammaterial i direktiv 1999/94/EG på andra medier⁽⁴⁾ tolkat detta som att annonsering ska ingå. Tillämpningsområdet för direktiv 1999/94/EG bör därför utvidgas till att omfatta lätta nyttofordon, så att reklam som innehåller energi- eller

⁽¹⁾ EUT L 140, 5.6.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 171, 29.6.2007, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 12, 18.1.2000, s. 16.

⁽⁴⁾ EUT L 82, 29.3.2003, s. 33.

prisrelaterad information avseende lätta nyttofordon, oberoende av typ, senast 2014 bör innehålla officiell information tillslutanvändarna om fordonets koldioxidutsläpp och bränsleförbrukning.

- (13) Kostnaderna för forskning och utveckling och likaså produktionskostnaderna per enhet är mycket höga för de tidiga generationerna av teknik för mycket koldioxidsnåla fordon som är avsedda att introduceras på marknaden efter det att denna förordning har trätt i kraft, varför denna förordning syftar till att på interimistisk basis påskynda och främja introduktionen på unionsmarknaden av extremt koldioxidsnåla fordon som just börjat saluföras.
- (14) Användningen av vissa alternativa drivmedel kan ge betydande koldioxidminskningar om man ser till hela processen från källa till slutlig användning i fordonet. Denna förordning innehåller därför särskilda bestämmelser som syftar till att främja användningen av vissa fordon som drivs med alternativa drivmedel på unionsmarknaden.
- (15) Kommissionen bör senast den 1 januari 2012 i syfte att förbättra uppgiftsinsamlingen om och mätningen av bränsleförbrukningen överväga om den relevanta lagstiftningen ska ändras för att införa en skyldighet för tillverkare som söker typgodkännande för fordon i kategori N₁ enligt definitionen i bilaga II till Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon⁽¹⁾ att utrusta varje fordon med en bränsleförbrukningsmätare.
- (16) För att säkerställa överensstämmelse med förordning (EG) nr 443/2009 och undvika att reglerna missbrukas bör målet gälla för nya lätta nyttofordon som registreras i unionen för första gången och som inte tidigare varit registrerade utanför unionen annat än under en begränsad tid.
- (17) Genom direktiv 2007/46/EG fastställs en harmoniserad ram med de administrativa bestämmelser och allmänna tekniska krav för godkännande av samtliga nya fordon som omfattas av det direktivet. Den enhet som ansvarar för att denna förordning efterlevs bör vara densamma som den enhet som ansvarar för samtliga delar av typgodkännandeförfarandet i enlighet med direktiv 2007/46/EG och för att se till att produktionen överensstämmer med regelverket.
- (18) Tillverkare bör ges utrymme att själva bestämma hur de ska uppnå målen i denna förordning och bör kunna få

använda de genomsnittliga utsläppen för samtliga nya modeller i stället för att varje enskilt fordon ska uppfylla koldioxidmålen. Tillverkarna bör därför åläggas att se till att de genomsnittliga specifika utsläppen för de nya lätta nyttofordon som registreras i unionen och som de ansvarar för inte överskrider de genomsnittliga utsläppsmålen för sådana fordon. Detta krav bör införas successivt mellan 2014 och 2017 för att underlätta övergången. Detta överensstämmer med de givna ledtiderna och med längden på infasningsperioden enligt förordning (EG) nr 443/2009.

- (19) För att målen ska återspegla små- och nisch tillverkares särskilda situation och överensstämma med tillverkarens förmåga att minska utsläppen, bör det för dessa tillverkare anges alternativa utsläppsminskningssmål som står i relation till den tekniska potentialen hos en viss tillverkarens fordon att minska de specifika koldioxidutsläppen, och som står i överensstämmelse med de berörda marknadssegmentens särdrag. Det här undantaget bör ingå i översynen av de specifika utsläppsmål som anges i bilaga I, som ska slutföras senast i början av 2013.
- (20) I och med unionens strategi för minskade koldioxidutsläpp från personbilar och lätta nyttofordon fastställdes en samordnad strategi i syfte att uppnå unionsmålet på 120 g CO₂/km till 2012, samtidigt som det också lades fram en mer långsiktig vision av ytterligare utsläppsminskningar. I förordning (EG) nr 443/2009 bekräftas denna vision på längre sikt genom att det föreskrivs ett mål för de genomsnittliga utsläppen på 95 g CO₂/km från nya bilar. För att säkra överensstämmelse med den strategin och ge industrin större planeringssäkerhet bör det fastställas ett långsiktigt mål för specifika koldioxidutsläpp från lätta nyttofordon år 2020.
- (21) För att skapa flexibilitet för tillverkarna så att de kan uppnå utsläppsmålen i denna förordning kan tillverkarna komma överens om att, på ett öppet och icke-diskriminerande sätt, gå samman i pooler. När en pool skapas bör de enskilda tillverkarnas mål ersättas av ett gemensamt mål för poolen, som ska uppnås kollektivt av medlemmarna i poolen.
- (22) De etappvis färdigbyggda fordonens specifika koldioxidutsläpp bör tilldelas grundfordonets tillverkare.
- (23) För att garantera att värdena för koldioxidutsläpp och bränsleeffektivitet för etappvis färdigbyggda fordon är representativa bör kommissionen föreslå ett specifikt förfarande och, i tillämpliga fall, överväga att se över lagstiftningen för typgodkännande.

⁽¹⁾ EUT L 263, 9.10.2007, s. 1.

- (24) En betryggande efterlevnadsmekanism är nödvändig för att målen i denna förordning ska uppnås.
- (25) De specifika koldioxidutsläppen från nya lätta motorfordon mäts på ett harmoniserat sätt i unionen enligt de metoder som fastställs i förordning (EG) nr 715/2007. För att minimera den administrativa belastningen av systemet, bör efterlevnaden mätas med utgångspunkt från uppgifter om registrering av nya fordon i unionen som samlats in av medlemsstaterna och rapporterats till kommissionen. För att säkerställa att de uppgifter som används för att bedöma efterlevnaden är enhetliga, bör reglerna om insamling och rapportering av dessa uppgifter harmoniseras i största möjliga utsträckning.
- (26) I direktiv 2007/46/EG fastställs att tillverkare ska utfärda ett intyg om överensstämmelse för varje nytt lätt nyttofordon och att medlemsstaterna endast ska godkänna registrering och ibruktagande av ett nytt lätt nyttofordon om det åtföljs av ett giltigt sådant intyg. De uppgifter som medlemsstaterna samlar in bör överensstämma med det intyg om överensstämmelse som tillverkaren av det lätta nyttofordonet utfärdat och endast grundas på denna handling. Det bör finnas en standarddatabas på unionsnivå med uppgifter om intyg om överensstämmelse. Den bör användas som en enda referens för att medlemsstaterna lättare ska kunna bevara sina registreringsuppgifter om nyregistrerade fordon.
- (27) Hur väl tillverkarna uppfyller målen i den här förordningen bör bedömas på unionsnivå. Tillverkare vars genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp överskrider dem som godkänns i denna förordning bör betala en avgift för extra utsläpp för varje kalenderår från och med den 1 januari 2014. Avgiften bör anpassas som en funktion av i vilken utsträckning tillverkarna underlåter att uppnå målet. För att säkra överensstämmelse bör avgiftsmekanismen likna den som fastställs i förordning (EG) nr 443/2009. Avgiftsbeloppen bör anses vara intäkter i Europeiska unionens allmänna budget.
- (28) Eventuella nationella åtgärder som medlemsstaterna får behålla eller införa enligt artikel 193 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) bör, med beaktande av denna förordnings syfte och de förfaranden som fastställs i den, inte medföra ytterligare eller strängare påföljder för tillverkare som inte uppnår sina mål enligt denna förordning.
- (29) Denna förordning bör inte påverka en fullständig tillämpning av unionens konkurrensregler.
- (30) Nya metoder bör övervägas för att uppnå det långsiktiga målet, särskilt kurvans lutning, nyttoparametern och systemet med avgifter för extra utsläpp.
- (31) Vägfordonens hastighet påverkar i hög grad deras bränsleförbrukning och koldioxidutsläpp. Finns det ingen hastighetsbegränsning för lätta nyttofordon kan det desutom hända att en eventuell konkurrensfaktor i fråga om topphastighet kan resultera i överdimensionerade framdrivningssystem och därmed ineffektivitet vid långsammare driftförhållanden. Man bör därför undersöka om det är genomförbart att utvidga tillämpningsområdet för rådets direktiv 92/6/EEG av den 10 februari 1992 om montering och användning av hastighetsbegränsande anordningar i vissa kategorier av motorfordon inom gemenskapen ⁽¹⁾, med syftet att inkludera de lätta nyttofordon som omfattas av den här förordningen.
- (32) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, särskilt för antagande av närmare regler för övervakningen och rapporteringen av genomsnittliga utsläpp, nämligen insamling, registrering, presentation, överföring, beräkning och meddelande av uppgifter om genomsnittliga utsläpp, och tillämpningen av de krav som anges i bilaga II, samt för antagande av närmare arrangemang för insamling av avgifter för extra utsläpp och av närmare bestämmelser för förfarandet för godkännande av innovativ teknik, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽²⁾.
- (33) Kommissionen bör ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget för att ändra övervaknings- och rapporteringskraven som fastställs i bilaga II mot bakgrund av erfarenheterna av denna förordnings tillämpning, för att anpassa sifferuppgiften M_0 som avses i bilaga I till den genomsnittliga vikten för nya lätta nyttofordon under de föregående tre kalenderåren, för att fastställa regler för tolkningen av kriterierna för beviljande av undantag, för innehållet i ansökningarna om undantag samt för innehåll och bedömning av programmen för minskning av specifika koldioxidutsläpp, liksom anpassa formlerna i bilaga I i syfte att spegla eventuella ändringar i det föreskrivna provningsförfarandet för mätning av specifika koldioxidutsläpp. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, även på expertnivå.

⁽¹⁾ EGT L 57, 2.3.1992, s. 27.

⁽²⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

(34) Eftersom målet för denna förordning, nämligen fastställande av krav i fråga om koldioxidutsläppen från nya lätta nyttofordon, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av dess omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och mål

1. Genom denna förordning fastställs krav i fråga om koldioxidutsläppen från nya lätta nyttofordon. I denna förordning fastställs de genomsnittliga koldioxidutsläppen för nya lätta nyttofordon till 175 g CO₂/km, vilket ska uppnås genom förbättrad fordonsteknik och mätas i enlighet med förordning (EG) nr 715/2007 och dess tillämpningsåtgärder, samt genom innovativ teknik.

2. Från och med år 2020 föreskrivs i denna förordning ett mål för de genomsnittliga utsläppen på 147 g CO₂/km från nya lätta nyttofordon som registreras i unionen under förutsättning att genomförbarheten bekräftas, i enlighet med vad som anges i artikel 13.1.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska gälla motorfordon i kategori N₁ enligt definitionen i bilaga II till direktiv 2007/46/EG med en referensvikt på högst 2 610 kg och fordon i kategori N₁ för vilka typgodkännandet utvidgats i enlighet med artikel 2.2 i förordning (EG) nr 715/2007 (nedan kallade *lätta nyttofordon*) som registreras för första gången i unionen och som inte registrerats tidigare utanför unionen (nedan kallade *nya lätta nyttofordon*).

2. En tidigare registrering utanför unionen som gjorts mindre än tre månader före registrering i unionen ska inte beaktas.

3. Denna förordning gäller inte fordon avsedda för särskilda ändamål enligt definitionen i del A punkt 5 i bilaga II till direktiv 2007/46/EG.

Artikel 3

Definitioner

1. I denna förordning avses med

a) *genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp*: i förhållande till en tillverkare, det genomsnittliga specifika koldioxidutsläppet från alla nya lätta nyttofordon från den tillverkaren,

b) *intyg om överensstämmelse*: det intyg som avses i artikel 18 i direktiv 2007/46/EG,

c) *etappvis färdigbyggt fordon*: ett fordon där typgodkännande beviljats efter ett fullföljt etappvis typgodkännande i enlighet med direktiv 2007/46/EG,

d) *färdigbyggt fordon*: fordon som inte behöver kompletteras för att uppfylla de tillämpliga tekniska kraven i direktiv 2007/46/EG,

e) *grundfordon*: fordon som används under den inledande etappen av ett etappvis typgodkännande,

f) *tillverkare*: den person eller det organ som inför godkännandedemyndigheten ansvarar för alla delar av förfarandet för EG-typgodkännande i enlighet med direktiv 2007/46/EG och som garanterar att produktionen överensstämmer med regelverket,

g) *vikt*: fordonets vikt inklusive karosseri i körklart skick enligt uppgift i intyget om överensstämmelse och definitionen i avsnitt 2.6 i bilaga I till direktiv 2007/46/EG,

h) *specifika koldioxidutsläpp*: utsläpp från lätta nyttofordon uppmätta i enlighet med förordning (EG) nr 715/2007 och angivna som koldioxidviktutsläpp (blandad körning) i intyget om överensstämmelse för det färdigbyggda eller etappvis färdigbyggda fordonet,

i) *specifika utsläppsmål*: i förhållande till en tillverkare, det genomsnittliga vägledande specifika koldioxidutsläpp som fastställts i enlighet med bilaga I från varje nytt lätt nyttofordon från den tillverkaren eller, om tillverkaren beviljats ett undantag enligt artikel 11, det specifika utsläppsmål som fastställts i enlighet med det undantaget,

j) *markyta*: den genomsnittliga spårvidden multiplicerad med hjulbasen, enligt uppgiften i intyget om överensstämmelse och definitionen i avsnitten 2.1 och 2.3 i bilaga I till direktiv 2007/46/EG.

k) *nyttolast*: skillnaden mellan den högsta tekniskt tillåtna vikten inklusive last enligt bilaga II till direktiv 2007/46/EG och fordonets vikt.

2. I denna förordning avses med *en grupp av anslutna tillverkare* en tillverkare och dennes anslutna företag. I förhållande till en tillverkare avses med *anslutna företag*

a) företag i vilket tillverkaren direkt eller indirekt

i) har rätt att utöva mer än hälften av rösterna, eller

ii) har befogenhet att utse mer än hälften av ledamöterna i tillsynsorganet, styrelsen eller det organ som rättsligt företräder företaget, eller

iii) har rätt att förvalta företagets affärer,

- b) företag som direkt eller indirekt har sådana rättigheter eller befogenheter som anges i led a över tillverkaren,
- c) företag i vilka ett företag som avses i led b direkt eller indirekt har de rättigheter eller befogenheter som anges i led a,
- d) företag i vilka tillverkaren tillsammans med ett eller flera av de företag som avses i led a, b eller c, eller i vilket två eller flera av de senare företagen gemensamt har de rättigheter eller befogenheter som anges i led a,
- e) företag i vilka de rättigheter eller befogenheter som anges i led a gemensamt innehas av tillverkaren eller ett eller flera av dess anslutna företag som avses i leden a–d och en eller flera tredje parter.

Artikel 4

Specifika utsläppsmål

För det kalenderår som börjar den 1 januari 2014 och för varje efterföljande kalenderår ska samtliga tillverkare av lätta nyttofordon ansvara för att det genomsnittliga specifika koldioxidutsläppet inte överstiger de specifika utsläppsmål som fastställts i enlighet med bilaga I, eller i enlighet med ett undantag som medgetts en tillverkare enligt artikel 11.

Om det etappvis färdigbyggda fordonets specifika utsläpp inte är tillgängliga ska grundfordonets tillverkare använda grundfordonets specifika utsläpp för att fastställa dess genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp.

För att fastställa varje tillverkares genomsnittliga specifika utsläpp av koldioxid ska följande procentandelar av varje tillverkares registrering av nya lätta nyttofordon under det berörda året beaktas:

- 70 % år 2014.
- 75 % år 2015.
- 80 % år 2016.
- 100 % från och med 2017.

Artikel 5

Superkrediter

Vid beräkningen av genomsnittliga specifika utsläpp av koldioxid ska varje nytt lätt nyttofordon med specifika koldioxidutsläpp som understiger 50 g CO₂/km räknas som

- 3,5 lätta nyttofordon 2014,
- 3,5 lätta nyttofordon 2015,
- 2,5 lätta nyttofordon 2016,
- 1,5 lätta nyttofordon 2017,

- 1 lätt nyttofordon från och med 2018.

Så länge som superkreditsystemet tillämpas får det maximala antalet nya lätta nyttofordon med specifika koldioxidutsläpp på mindre än 50 g CO₂/km som beaktas vid tillämpningen av de multiplikatorer som anges i första stycket inte överskrida 25 000 lätta nyttofordon per tillverkare.

Artikel 6

Specifika utsläppsmål för lätta nyttofordon som drivs med alternativa drivmedel

Vid bedömningen av i vilken utsträckning en tillverkare har uppfyllt sitt mål för specifika koldioxidutsläpp som avses i artikel 4 ska de specifika utsläppen av koldioxid för varje lätt nyttofordon som är konstruerat för att kunna drivas med en blandning av bensin och 85 % bioetanol (E85), i överensstämmelse med relevant unionslagstiftning eller europeisk teknisk standard, minskas med 5 % fram till och med den 31 december 2015 eftersom det finns större tekniska möjligheter till utsläppsminskning när biodrivmedel används. Denna minskning ska endast gälla om minst 30 % av bensinstationerna i den medlemsstat där det lätt nyttofordonet är registrerat tillhandahåller denna typ av alternativt drivmedel på ett sätt som överensstämmer med de hållbarhetskriterier för biodrivmedel som anges i relevant unionslagstiftning.

Artikel 7

Pooling

1. De tillverkare av lätta nyttofordon som inte beviljats undantag enligt artikel 11 får bilda en pool för att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.

2. Ett avtal om att bilda en pool kan omfatta ett eller flera kalenderår under förutsättning att den sammanlagda varaktigheten för varje avtal är högst fem kalenderår, och avtalet måste ingås senast den 31 december det första kalenderåret för poolverksamheten. Tillverkare som bildar en gemensam pool ska skicka följande information till kommissionen:

- a) De tillverkare som ska ingå i poolen.
- b) Den tillverkare som ska fungera som poolansvarig som också ska vara poolens kontaktpunkt och ansvara för betalning av poolens eventuella avgifter för extra utsläpp i enlighet med artikel 9.
- c) Bevis för att den poolansvarige kan uppfylla kraven i led b.

3. Om den föreslagna poolansvarige inte uppfyller kravet att betala poolens avgifter för extra utsläpp i enlighet med artikel 9 ska kommissionen underrätta tillverkarna.

4. De tillverkare som ingår i en pool ska gemensamt informera kommissionen om eventuella ändringar av poolansvarig eller poolens finansiella situation om de påverkar poolens möjligheter att uppfylla kravet att betala poolens avgifter för extra utsläpp i enlighet med artikel 9, och om ändringar av poolens sammansättning eller om den upplöses.

5. Tillverkare kan gå ihop i pooler under förutsättning att deras avtal överensstämmer med artiklarna 101 och 102 i EUF-fördraget och att de tillåter att andra tillverkare som vill delta i poolen får göra det på ett öppet, transparent och icke-diskriminerande sätt, på kommersiellt rimliga villkor. Utan att begränsa den generella tillämpligheten av unionens konkurrensregler på sådana pooler, ska samtliga medlemmar i en pool särskilt ansvara för att varken uppgiftsdelening eller informationsspridning kan ske inom ramen för deras poolarrangemang, med undantag för följande uppgifter:

a) De genomsnittliga specifika koldioxidutsläppen.

b) Det specifika utsläppsmålet.

c) Det totala antalet registrerade fordon.

6. Punkt 5 gäller inte om samtliga tillverkare i poolen ingår i samma grupp av anslutna tillverkare.

7. Förutom i de fall anmälan lämnas enligt punkt 3, ska tillverkarna i en pool för vilken information lämnas till kommissionen anses vara en enda tillverkare för uppfyllande av kraven i artikel 4. Information om övervakning och rapportering beträffande enskilda tillverkare och pooler ska registreras, rapporteras och finnas tillgänglig i den centrala förteckning som avses i artikel 8.4.

Artikel 8

Övervakning och rapportering av genomsnittliga utsläpp

1. För det kalenderår som börjar den 1 januari 2012 och varje efterföljande kalenderår ska varje medlemsstat för varje nytt lätt nyttofordon som registreras på dess territorium registrera information i enlighet med del A i bilaga II. Informationen ska göras tillgänglig för tillverkarna och deras utsedda importörer eller representanter i varje medlemsstat. Medlemsstaterna ska göra allt för att se till att rapporteringsorganen fungerar på ett öppet sätt.

2. Senast den 28 februari varje år, med början 2013, ska varje medlemsstat fastställa och till kommissionen överlämna de uppgifter som anges i del B i bilaga II med avseende på föregående kalenderår. Uppgifterna ska överlämnas i det format som anges i del C i bilaga II.

3. På begäran av kommissionen ska en medlemsstat också överlämna alla de uppgifter som samlats in i enlighet med punkt 1.

4. Kommissionen ska upprätta en central förteckning över de uppgifter som medlemsstaterna rapporterat i enlighet med denna artikel, och denna förteckning ska vara tillgänglig för allmänheten. Senast den 30 juni 2013 och för varje år därefter ska kommissionen för varje tillverkare göra en preliminär beräkning av följande:

a) Genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp under föregående kalenderår.

b) Specifika utsläppsmål för föregående kalenderår.

c) Skillnaden mellan tillverkarens genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp under föregående kalenderår och dennes specifika utsläppsmål för det året.

Kommissionen ska meddela varje tillverkare sin preliminära beräkning för den tillverkaren. Meddelandet ska innehålla uppgifter om antalet nya lätta nyttofordon som registrerats i varje medlemsstat och deras specifika koldioxidutsläpp.

5. Tillverkare får inom tre månader från det att de meddelats den preliminära beräkningen enligt punkt 4 underrätta kommissionen om eventuella oriktigheter i uppgifterna, med angivande av i vilken medlemsstat den anser att oriktigheterna har uppstått.

6. Kommissionen ska beakta alla synpunkter från tillverkare och ska, senast den 31 oktober, bekräfta eller ändra de preliminära beräkningarna enligt punkt 4.

7. För kalenderåren 2012 och 2013 ska kommissionen, om den på grundval av beräkningarna enligt punkt 5 anser att tillverkarens genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp överskrider dennes specifika utsläppsmål, underrätta tillverkaren om detta.

8. I varje medlemsstat ska den myndighet som ska vara behörig att samla in och meddela övervakningsuppgifter i enlighet med denna förordning vara den som utsetts i enlighet med artikel 8.7 i förordning (EG) nr 443/2009.

9. Kommissionen ska anta närmare bestämmelser om övervakning och rapportering av uppgifter enligt denna artikel och om tillämpning av bilaga II. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 14.2.

För att ta hänsyn till de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av denna förordning, får kommissionen ändra bilaga II genom delegerade akter i enlighet med artikel 15 och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 16 och 17.

10. Medlemsstaterna ska också samla in och rapportera uppgifter, enligt denna artikel, om registreringar av fordon i kategorierna M₂ och N₂ enligt definitionerna i bilaga II till direktiv 2007/46/EG med en referensvikt på högst 2 610 kg och fordon för vilka typgodkännandet utvidgats enligt artikel 2.2 i förordning (EG) nr 715/2007.

Artikel 9

Avgifter för extra utsläpp

1. För perioden 1 januari–31 december 2014 och varje kalenderår därefter ska kommissionen ålägga tillverkaren eller i förekommande fall den poolansvarige avgifter för extra utsläpp om tillverkarens genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp överskrider de specifika utsläppsmålen.

2. Avgifterna för extra utsläpp enligt punkt 1 ska beräknas enligt följande formler:

a) Fr.o.m. 2014 t.o.m. 2018

i) För extra utsläpp på mer än 3 g CO₂/km:

$$((\text{Extra utsläpp} - 3 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 95 \text{ EUR} + 45 \text{ EUR}) \times \text{antalet nya lätta nyttofordon.}$$

ii) För extra utsläpp på mer än 2 g CO₂/km men inte mer än 3 g CO₂/km:

$$((\text{Extra utsläpp} - 2 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 25 \text{ EUR} + 20 \text{ EUR}) \times \text{antalet nya lätta nyttofordon.}$$

iii) För extra utsläpp på mer än 1 g CO₂/km men inte mer än 2 g CO₂/km:

$$((\text{Extra utsläpp} - 1 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 15 \text{ EUR} + 5 \text{ EUR}) \times \text{antalet nya lätta nyttofordon.}$$

iv) För extra utsläpp på högst 1 g CO₂/km:

$$\text{Extra utsläpp} \times 5 \text{ EUR} \times \text{antalet nya lätta nyttofordon.}$$

b) Fr.o.m. 2019:

$$(\text{Extra utsläpp} \times 95 \text{ EUR}) \times \text{antalet nya lätta nyttofordon.}$$

I denna artikel avses med

— *extra utsläpp*: antalet (ett positivt tal) gram per kilometer med vilket en tillverkarens genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp – med beaktande av eventuella koldioxidutsläppsminskningar genom innovativ teknik som godkänts i enlighet med artikel 12 – överskrider dennes specifika utsläppsmål under det kalenderår eller den del av kalenderåret som skyldigheten enligt artikel 4 gäller, avrundat till närmaste tre decimaler, och

— *antalet nya lätta nyttofordon*: det antal nya lätta nyttofordon som tillverkaren har tillverkat och som har registrerats under den aktuella perioden enligt infasningskriterierna i artikel 4.

3. Kommissionen ska anta närmare arrangemang för uppbörd av avgifter för extra utsläpp enligt punkt 1 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 14.2.

4. Avgifterna för extra utsläpp ska anses vara intäkter i Europeiska unionens allmänna budget.

Artikel 10

Offentliggörande av tillverkarnas resultat

1. Senast den 31 oktober 2013 och den 31 oktober varje efterföljande år ska kommissionen offentliggöra en förteckning i vilken det för varje tillverkare anges följande:

a) Tillverkarens specifika utsläppsmål för föregående kalenderår.

b) Tillverkarens genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp under föregående kalenderår.

c) Differensen mellan tillverkarens genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp under föregående kalenderår och dennes specifika utsläppsmål för det året.

d) Det genomsnittliga specifika koldioxidutsläppet för alla nya lätta nyttofordon som registrerades i unionen under föregående kalenderår.

e) Den genomsnittliga vikten för alla nya lätta nyttofordon som registrerades i unionen under föregående kalenderår.

2. Från och med den 31 oktober 2015 ska det i den förteckning som avses i punkt 1 även anges om tillverkaren under föregående kalenderår har uppfyllt kraven i artikel 4.

Artikel 11

Undantag för vissa tillverkare

1. En tillverkare av färre än 22 000 av de nya lätta nyttofordon som registreras i unionen varje kalenderår, ska ha rätt att ansöka om undantag från de specifika utsläppsmål som beräknats i enlighet med bilaga I under förutsättning att denne tillverkare

a) inte tillhör en grupp anslutna tillverkare, eller

b) tillhör en grupp anslutna tillverkare som totalt ansvarar för färre än 22 000 av de nya lätta nyttofordon som registreras i unionen varje kalenderår, eller

c) ingår i en grupp av anslutna tillverkare men driver egna produktionsanläggningar och har eget konstruktionskontor.

2. Ett undantag om vilket ansöks enligt punkt 1 får medges för en period av högst fem kalenderår. Ansökan ska göras till kommissionen och innehålla följande:

a) Namnet på tillverkaren och dennes kontaktperson.

b) Bevis för att tillverkaren har rätt att ansöka om undantag enligt punkt 1.

c) Närmare uppgifter om de lätta nyttofordon som den tillverkare, inbegripet dessa lätta nyttofordons vikt och specifika koldioxidutsläpp.

d) Ett specifikt utsläppsmål som överensstämmer med tillverkarens förmåga att uppnå minskningen, inbegripet den ekonomiska och tekniska potentialen att minska de specifika koldioxidutsläppen, och med hänsyn tagen till de särskilda förhållandena på marknaden för den tillverkade typen av lätta nyttofordon.

3. Om kommissionen anser att tillverkaren har rätt till undantag enligt punkt 1 och är övertygad om att det specifika utsläppsmål som tillverkaren föreslår är förenligt med dennes förmåga att uppnå minskningen, inbegripet den ekonomiska och tekniska potentialen att minska de specifika koldioxidutsläppen, och med hänsyn tagen till de särskilda förhållandena på marknaden för den tillverkade typen av lätta nyttofordon, ska kommissionen bevilja tillverkaren undantag. Undantaget ska gälla från och med den 1 januari året efter dagen för beviljandet av undantaget.

4. En tillverkare som omfattas av ett undantag i enlighet med denna artikel ska omedelbart underrätta kommissionen om eventuella förändringar som påverkar eller kan påverka dennes rätt till ett undantag.

5. Om kommissionen med anledning av en underrättelse enligt punkt 4 eller av annat skäl anser att en tillverkare inte längre har rätt till undantag, ska den återkalla undantaget från och med den 1 januari följande kalenderår och informera tillverkaren om detta.

6. Om tillverkaren inte uppnår sitt specifika utsläppsmål, ska kommissionen ålägga tillverkaren att betala avgifter för extra utsläpp i enlighet med artikel 9.

7. Kommissionen ska anta regler för att komplettera punkterna 1–6 i denna artikel, bland annat i fråga om tolkningen av kriterierna för beviljande av undantag, innehållet i ansökningarna samt utformningen och bedömningen av programmen för minskning av specifika koldioxidutsläpp, genom delegerade akter i enlighet med artikel 15 och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 16 och 17.

8. En ansökan om undantag, inklusive information till stöd för ansökan, underrättelser enligt punkt 4, återkallanden enligt punkt 5, åläggande av avgifter för extra utsläpp enligt punkt 6 och åtgärder som vidtagits enligt punkt 7, ska vara offentlig i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar. ⁽¹⁾

Artikel 12

Miljöinnovationer

1. På begäran av en leverantör eller en tillverkare ska hänsyn tas till minskningar av koldioxidutsläppen som gjorts med hjälp av innovativ teknik. Det sammanlagda bidraget från sådan teknik till minskningen av en tillverkares specifika utsläppsmål får vara högst 7 g CO₂/km.

2. Kommissionen ska anta närmare bestämmelser för ett förfarande för godkännande av sådan innovativ teknik senast den 31 december 2012. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 14.2 i

denna förordning. Dessa närmare bestämmelser ska vara förenliga med bestämmelserna i artikel 12.2 i förordning (EG) nr 443/2009 och grundas på följande kriterier för innovativ teknik:

- a) De koldioxidminskningar som uppnås med hjälp av den innovativa tekniken ska kunna tillskrivas leverantören eller tillverkaren.
- b) Den innovativa tekniken ska bidra till en bekräftad minskning av koldioxidutsläppen.
- c) Den innovativa tekniken ska varken omfattas av den standardiserade testcykeln för koldioxidmätningar eller av obligatoriska bestämmelser som följd av kompletterande åtgärder för att uppnå den minskning på 10 g CO₂/km som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 443/2009 eller vara obligatorisk enligt andra bestämmelser i unionslagstiftningen.

3. En leverantör eller tillverkare som ansöker om att en åtgärd ska godkännas som en innovativ teknik ska förelägga kommissionen en rapport med en kontrollrapport från ett oberoende och certifierat organ. Eventuell samverkan mellan åtgärden i fråga och en annan, redan godkänd innovativ teknik ska omnämnas i rapporten, och kontrollrapporten ska innehålla en bedömning av i vilken omfattning denna samverkan påverkar den minskning som uppnås genom varje enskild åtgärd.

4. Kommissionen ska godkänna den uppnådda minskningen utifrån de kriterier som fastställs i punkt 2.

Artikel 13

Översyn och rapport

1. Senast den 1 januari 2013 ska kommissionen slutföra en översyn av de specifika utsläppsmål som anges i bilaga I och av de undantag som anges i artikel 11, i syfte att fastställa

— tillvägagångssätten för att på ett kostnadseffektivt sätt uppnå det långsiktiga målet på 147 g CO₂/km till 2020, under förutsättning att genomförbarheten bekräftas på grundval av resultaten från en uppdaterad konsekvensanalys, och

— de olika aspekterna av genomförandet av det målet, inbegripet avgifterna för extra utsläpp.

Utifrån en sådan översyn och den konsekvensbedömning som föregår denna, vilken inbegriper en övergripande bedömning av konsekvenserna för fordonsindustrin och de företag som är beroende av denna, ska kommissionen vid behov lägga fram ett förslag om ändring av denna förordning i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet på ett sätt som är så neutralt som möjligt ur konkurrenssynpunkt samt socialt rättvist och hållbart.

⁽¹⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

2. Kommissionen ska senast 2014 vid behov lägga fram ett förslag till Europaparlamentet och rådet om att denna förordning i syfte att uppnå det långsiktiga målet från och med 2020 ska omfatta fordon i kategorierna N_2 och M_2 enligt definitionerna i bilaga II till direktiv 2007/46/EG med en referensvikt på högst 2 610 kg och fordon för vilka typgodkännandet utvidgats enligt artikel 2.2 i förordning (EG) nr 715/2007.

3. Kommissionen ska senast 2014, efter en konsekvensbedömning, offentliggöra en rapport om tillgängligheten till uppgifter om markyta och nyttolast och deras användning som nyttoparametrar för att bestämma specifika utsläppsmål och vid behov överlämna ett förslag till Europaparlamentet och rådet om ändring av bilaga I i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

4. Senast den 31 december 2011 ska kommissionen inleda ett förfarande för att få fram representativa värden för etappvis färdigbyggda fordons koldioxidutsläpp, bränsleeffektivitet och vikt samtidigt som den ska se till att tillverkaren av grundfordonet i god tid har tillgång till uppgifter om det etappvis färdigbyggda fordonets vikt och specifika koldioxidutsläpp.

5. Senast den 31 oktober 2016 och vart tredje år därefter ska kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 15, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 16 och 17, ändra bilaga I för att anpassa värdet M_0 i denna till den genomsnittliga vikten för nya lätta nyttofordon under de föregående tre kalenderåren.

Dessa anpassningar ska bli gällande för första gången den 1 januari 2018 och därefter vart tredje år.

6. Kommissionen ska inkludera lätta nyttofordon i den översyn av förfarandena för att mäta koldioxidutsläpp som avses i artikel 13.3 i förordning (EG) nr 443/2009.

Från och med den dag då det reviderade förfarandet för att mäta koldioxidutsläpp börjar tillämpas ska innovativ teknik inte längre godkännas enligt det förfarande som avses i artikel 12.

Kommissionen ska inkludera lätta nyttofordon i den översyn av direktiv 2007/46/EG som avses i artikel 13.4 i förordning (EG) nr 443/2009.

För att återspegla eventuella ändringar i det föreskrivna provningsförfarandet för mätning av specifika koldioxidutsläpp ska kommissionen anpassa formlerna i bilaga I genom delegerade akter i enlighet med artikel 15, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 16 och 17.

Artikel 14

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för klimatförändringar, som inrättats genom artikel 9 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG av den 11 februari 2004 om en mekanism för övervakning av utsläpp av växthusgaser inom gemenskapen och för genomförande av Kyotoprotokollet⁽¹⁾. Den kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 15

Utövande av delegering

1. Befogenhet att anta de delegerade akter som avses i artiklarna 8.9 andra stycket, 11.7, 13.5 och 13.6 fjärde stycket ska ges till kommissionen för en period på fem år från den 3 juni 2011. Kommissionen ska utarbeta en rapport om de delegerade befogenheterna senast sex månader innan perioden på fem år löpt ut. Delegeringen av befogenhet ska automatiskt förlängas med perioder av samma längd, om den inte återkallas av Europaparlamentet eller rådet i enlighet med artikel 16.

2. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

3. Befogenheterna att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 16 och 17.

Artikel 16

Återkallande av delegering

1. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 8.9 andra stycket, 11.7, 13.5 och 13.6 fjärde stycket får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet.

2. Den institution som har inlett ett internt förfarande för att besluta huruvida en delegering av befogenheter ska återkallas ska sträva efter att underrätta den andra institutionen och kommissionen i rimlig tid innan det slutliga beslutet fattas och ska då ange vilka delegerade befogenheter som kan komma att återkallas samt de eventuella skälen för ett återkallande.

3. Beslutet om återkallande innebär att delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet upphör att gälla. Det får verkan omedelbart, eller vid ett senare, i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan trätt i kraft. Det ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽¹⁾ EUT L 49, 19.2.2004, s. 1.

*Artikel 17***Invändning mot delegerade akter**

1. Europaparlamentet eller rådet får invända mot en delegerad akt inom två månader från delgivningsdagen.

På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska fristen förlängas med två månader.

2. Om varken Europaparlamentet eller rådet vid utgången av den period som avses i punkt 1 har invänt mot den delegerade akten ska den offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges i den.

Den delegerade akten får offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft före utgången av denna period om både Europaparlamentet och rådet har underrättat kommissionen om att de har beslutat att inte invända.

3. Om Europaparlamentet eller rådet invänder mot den delegerade akten inom den period som anges i punkt 1 ska den inte träda i kraft. Den institution som invänder mot den delegerade akten ska ange skälen för detta.

*Artikel 18***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 11 maj 2011.

På Europaparlamentets vägnar

J. BUZEK

Ordförande

På rådets vägnar

GYŐRI E.

Ordförande

BILAGA I

MÅL FÖR SPECIFIKA KOLDIOXIDUTSLÄPP

1. De vägledande specifika koldioxidutsläppen för varje lätt nyttofordon, uttryckta i gram per kilometer, ska fastställas enligt följande formel:

- a) Fr.o.m. 2014 t.o.m. 2017:

$$\text{Vägledande specifika koldioxidutsläpp} = 175 + a \times (M - M_0)$$

Där

M = fordonets vikt i kilogram (kg)

M_0 = 1 706,0

a = 0,093

- b) Fr.o.m. 2018:

$$\text{Vägledande specifika koldioxidutsläpp} = 175 + a \times (M - M_0)$$

Där

M = fordonets vikt i kilogram (kg)

M_0 = det värde som antas i enlighet med artikel 13.5

a = 0,093

2. Det specifika utsläppsmålet för en tillverkare under ett kalenderår beräknas som genomsnittet av de vägledande specifika koldioxidutsläppen för varje nytt lätt nyttofordon som registrerats under det kalenderåret och som denne tillverkat.
-

BILAGA II

ÖVERVAKNING OCH RAPPORTERING AV UTSLÄPP

A. Insamling av uppgifter om lätta nyttofordon och fastställande av koldioxidövervakningsinformation

1. För det kalenderår som börjar den 1 januari 2012 och varje därpå följande kalenderår ska medlemsstaterna registrera följande uppgifter för varje nytt lätt nyttofordon som registreras på deras territorium:
 - a) Tillverkare.
 - b) Typ, variant och version.
 - c) Specifika koldioxidutsläpp (g/km).
 - d) Vikt (kg).
 - e) Hjulbas (mm).
 - f) Styraxelns och den andra axelns spårvidd (mm).
 - g) Den högsta tekniskt tillåtna vikten inklusive last (i kg) i enlighet med bilaga III till direktiv 2007/46/EG.
2. Uppgifterna i punkt 1 ska hämtas från det berörda lätta nyttofordonets överensstämmelseintyg. Om överensstämmelseintyget innehåller både minimal och maximal vikt för det lätta nyttofordonet ska medlemsstaten endast använda maximivikten för de syften som avses i denna förordning. När det gäller fordon som körs på två olika bränslen (bensin/gas), vars överensstämmelseintyg innehåller uppgifter om de specifika koldioxidutsläppen för både bensin och gas, ska medlemsstaterna enbart använda det värde som uppmätts för gas.
3. För det kalenderår som börjar den 1 januari 2012 och varje därpå följande kalenderår ska varje medlemsstat för varje tillverkare fastställa följande, i enlighet med de metoder som anges i del B i denna bilaga:
 - a) Sammanlagt antal nya lätta nyttofordon som registrerats på medlemsstatens territorium.
 - b) Genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp enligt del B punkt 2 i denna bilaga.
 - c) Genomsnittlig vikt enligt del B punkt 3 i denna bilaga.
 - d) För varje version av varje variant av varje typ av nytt lätt nyttofordon:
 - i) Det sammanlagda antalet nya lätta nyttofordon som registrerats på medlemsstatens territorium, enligt del B punkt 4 i denna bilaga.
 - ii) De specifika koldioxidutsläppen.
 - iii) Vikten.
 - iv) Fordonets markyta enligt del B punkt 5 i denna bilaga.
 - v) Nyttolasten.

B. Metoder för att fastställa övervakningsinformation för koldioxidutsläppen från nya lätta nyttofordon

Den övervakningsinformation som medlemsstaterna är skyldiga att fastställa i enlighet med del A punkt 3 i denna bilaga ska fastställas enligt de metoder som anges i denna del.

1. Antal registrerade nya lätta nyttofordon (N)

Medlemsstaterna ska fastställa antalet nya lätta nyttofordon som registrerats på deras territorium under det berörda övervakningsåret (N).

2. Genomsnittliga specifika koldioxidutsläpp från nya lätta nyttofordon (S_{ave})

De genomsnittliga specifika koldioxidutsläppen från alla nya, nyregistrerade lätta nyttofordon på en medlemsstats territorium under övervakningsåret (S_{ave}) beräknas genom att man dividerar summan av de specifika koldioxidutsläppen från varje enskilt nytt fordon, S , med antalet nya fordon, N .

$$S_{ave} = (1/N) \times \Sigma S$$

3. Genomsnittlig vikt för de nya lätta nyttofordonen

Den genomsnittliga vikten av alla nya lätta nyttofordon som registrerats på en medlemsstats territorium under övervakningsåret (M_{ave}) beräknas genom att man dividerar summan av varje enskilt nytt fordonets vikt, M , med antalet nya fordon, N .

$$M_{ave} = (1/N) \times \Sigma M$$

4. De nya lätta nyttofordonens fördelning efter version

För varje version av varje variant av varje typ av nytt lätt nyttofordon ska antalet nyregistrerade fordon, fordonens vikt, de specifika koldioxidutsläppen och fordonets hjulbas, spårvidd samt högsta tekniskt tillåtna vikt inklusive last registreras.

5. Markyta

Fordonets markyta beräknas genom att fordonets hjulbas multipliceras med fordonets genomsnittliga spårvidd.

6. Nyttolast

Fordonets nyttolast är differensen mellan den högsta tekniskt tillåtna vikten inklusive last i enlighet med bilaga II till direktiv 2007/46/EG och fordonets vikt.

7. Etappvis färdigbyggda fordon

När det gäller etappvis färdigbyggda fordon ska koldioxidutsläppen från det etappvis färdigbyggda fordonet tilldelas tillverkaren av grundfordonet.

För att garantera att värdena för koldioxidutsläpp, bränsleeffektivitet och vikt hos de etappvis färdigbyggda fordonen är representativa ska kommissionen, utan att lägga orimliga bördor på tillverkaren av grundfordonet, lägga fram ett förslag om ett särskilt övervakningsförfarande samt se över och göra de ändringar som behövs av den relevanta lagstiftningen för typgodkännande senast den 31 december 2011.

Kommissionen ska, när den fastställer ett sådant förfarande, vid behov fastställa hur vikten och koldioxidvärdet övervakas, på grundval av en tabell över koldioxidvärden som motsvarar olika tröghetsviktklasser eller endast ett koldioxidvärde som härletts från grundfordonet plus en standardtilläggsvikt uppdelat på N_1 -klass. I det sistnämnda fallet skulle denna vikt även användas för de ändamål som avses i del C i denna bilaga.

Kommissionen ska även se till att tillverkaren av grundfordonet i god tid har tillgång till uppgifter om det etappvis färdigbyggda fordonets vikt och specifika koldioxidutsläpp.

C. Format för dataöverföring

Medlemsstaterna ska enligt följande format rapportera de uppgifter som anges i del A punkt 3 i denna bilaga för varje tillverkare och år:

Avsnitt 1 – Sammanställda övervakningsuppgifter

Medlemsstat ⁽¹⁾ :	
Årgång:	
Uppgiftskälla:	

Tillverkare	Sammanlagt antal registrerade nya lätta nyttofordon	Antalet nya lätta nyttofordon med ett utsläppsvärde	Antalet nya lätta nyttofordon med ett viktvärde	Antalet nya lätta nyttofordon med ett hjulbasvärde	Antalet nya lätta nyttofordon med ett värde för styraxelns spårvidd	Antalet nya lätta nyttofordon med ett värde för den andra axelns spårvidd
(Tillverkare 1)	...	...	...	...	...	...
(Tillverkare 2)	...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...	...
Alla tillverkare tillsammans	...	...	...	...	...	...

⁽¹⁾ ISO 3166 alpha-2-koder med undantag för Grekland och Förenade kungariket som har koderna "EL" respektive "UK".

Avsnitt 2 – Detaljerade övervakningsuppgifter

Tillverkarens namn EU-standardbenämning	Tillverkarens namn Nationell standardbenämning	Tillverkarens namn Nationell registerbenämning	Typ	Variant	Version	Fabrikat	Handelsnamn	Typgodkänd fordonskategori	Registrerad fordonskategori	Det sammanlagda antalet nya registreringar	Specifika koldioxidutsläpp (g/km)	Vikt (kg)	Högsta tekniskt tillåtna vikt inklusive last (kg)	Hjulbas (mm)	Spårvidd styraxel (mm)	Spårvidd den andra axeln (mm)	Bränsletyp	Driftsätt	Kapacitet (cm ³)	Elektrisk energiförbrukning (Wh/km)	Innovativ teknik eller grupp innovativa tekniker (kod)	Utsläppsminskningar genom innovativ teknik
Tillv. 1	Tillv. 1	Tillv. 1	Typ 1	Variant 1	Version 1	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
Tillv. 1	Tillv. 1	Tillv. 1	Typ 1	Variant 1	Version 2	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
Tillv. 1	Tillv. 1	Tillv. 1	Typ 1	Variant 2	Version 1	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
Tillv. 1	Tillv. 1	Tillv. 1	Typ 1	Variant 2	Version 2	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
Tillv. 1	Tillv. 1	Tillv. 1	Typ 2	Variant 1	Version 1	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
Tillv. 1	Tillv. 1	Tillv. 1	Typ 2	Variant 1	Version 2	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 511/2011

av den 11 maj 2011

om införlivande av en bilateral skyddsklausul i frihandelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Korea, å andra sidan

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 207.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter att ha översänt förslaget till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Den 23 april 2007 bemyndigade rådet kommissionen att på unionens och dess medlemsstaters vägnar inleda förhandlingar i syfte att ingå ett frihandelsavtal med Republiken Korea (nedan kallad Korea).
- (2) Dessa förhandlingar har slutförts och frihandelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Korea, å andra sidan, (nedan kallat *avtalet*) undertecknades den 6 oktober 2010 ⁽²⁾, erhöll Europaparlamentets godkännande den 17 februari 2011 ⁽³⁾ och kommer att tillämpas i enlighet med bestämmelserna i artikel 15.10 i avtalet.
- (3) Det är nödvändigt att fastställa förfarandena för tillämpning av vissa av avtalets bestämmelser rörande skyddsåtgärder.
- (4) Begreppen *allvarlig skada*, *hot om allvarlig skada* och *övergångsperiod* som det hänvisas till i artikel 3.5 i avtalet bör definieras.
- (5) Skyddsåtgärder får övervägas endast om produkten i fråga importeras till unionen i så kraftigt ökade kvantiteter och under sådana omständigheter att importen orsakar, eller hotar att orsaka, allvarlig skada för unionens tillverkare av produkter av samma eller direkt konkurrerande slag såsom fastställs i artikel 3.1 i avtalet.
- (6) Skyddsåtgärderna bör vara utformade på ett av de sätt som avses i artikel 3.1 i avtalet.

(7) Uppföljningen och översynen av avtalet samt det införande av skyddsåtgärder som eventuellt behövs bör ske med största möjliga öppenhet.

(8) Kommissionen bör lägga fram en årlig rapport om genomförandet av avtalet samt om tillämpningen av skyddsåtgärder.

(9) Det bör finnas närmare bestämmelser om inledandet av förfarandena. Kommissionen bör få uppgifter, inbegripet tillgänglig bevisning från medlemsstaterna, om alla tendenser när det gäller importen som kan göra det nödvändigt att tillämpa skyddsåtgärder.

(10) Tillförlitlig statistik om all import från Korea till unionen är därför av avgörande betydelse för att bedöma om villkoren för att tillämpa skyddsåtgärder är uppfyllda.

(11) I vissa fall kan en importökning koncentrerad till en eller flera medlemsstater i sig orsaka, eller hota att orsaka, en allvarlig skada för unionsindustrin. Om det förekommer en ökning av importen koncentrerad till en eller flera medlemsstater, får kommissionen införa åtgärder för förhandsövervakning. Kommissionen kommer till fullo att beakta hur den produkt som omfattas av undersökningen och följaktligen den unionsindustri som producerar en sådan produkt kan definieras på ett sätt som ger möjlighet till effektiva motåtgärder med full respekt för kriterierna enligt denna förordning och avtalet.

(12) Om *prima facie*-bevisen är tillräckliga för att berättiga att ett förfarande inleds, bör kommissionen i enlighet med artikel 3.2.2 i avtalet offentliggöra ett meddelande i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(13) Närmare bestämmelser bör fastställas för inledandet av undersökningar, berörda parter tillgång till och granskning av de uppgifter som samlas in, hörande av berörda parter och deras möjlighet att lämna synpunkter i enlighet med artikel 3.2.2 i avtalet.

(14) Kommissionen bör underrätta Korea skriftligt om att en undersökning har inletts och samråda med Korea i enlighet med artikel 3.2.1 i avtalet.

(15) Det är också nödvändigt att enligt artiklarna 3.2 och 3.3 i avtalet fastställa tidsfrister för inledandet av undersökningar och för beslut om huruvida åtgärder eventuellt ska vidtas, så att dessa beslut kan fattas snabbt i syfte att öka rättssäkerheten för de berörda ekonomiska aktörerna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 17 februari 2011 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 11 april 2011.

⁽²⁾ Ännu ej offentliggjord i EUT.

⁽³⁾ Ännu ej offentliggjord i EUT.

- (16) Innan en skyddsåtgärd vidtas bör en undersökning genomföras, med det förbehållet att kommissionen under kritiska omständigheter får vidta provisoriska åtgärder i enlighet med artikel 3.3 i avtalet.
- (17) Skyddsåtgärder bör inte tillämpas i större utsträckning och under längre tid än vad som är nödvändigt för att förhindra allvarlig skada och för att underlätta anpassning. Under hur lång tid skyddsåtgärder får vidtas, liksom särskilda bestämmelser för förlängning och omprövning av åtgärderna, bör fastställas i enlighet med artikel 3.2.5 i avtalet.
- (18) En nära övervakning kommer att göra det lättare att inleda en undersökning eller att vidta åtgärder. Kommissionen bör därför regelbundet övervaka import- och exportstatistiken inom känsliga sektorer från den dag då detta avtal börjar tillämpas.
- (19) Det måste fastställas vissa förfaranden för tillämpningen av artikel 14 (restitution av eller befrielse från tullar) i avtalets protokoll om definition av begreppet *ursprungsprodukter* och om metoder för administrativt samarbete (nedan kallat *protokollet om ursprungsregler*) för att de mekanismer som föreskrivs i protokollet ska fungera effektivt samt av omsorg om ett heltäckande informationsutbyte mellan de berörda parterna.
- (20) Eftersom tullrestitutionerna inte kan begränsas förrän fem år efter avtalets ikraftträdande, kan det på grundval av denna förordning bli nödvändigt att vidta skyddsåtgärder mot sådan allvarlig skada eller sådant hot om allvarlig skada för unionstillverkare som orsakas av import som omfattas av tullrestitutioner eller befrielse från tullar. I ett sådant förfarande bör kommissionen bedöma alla relevanta faktorer som påverkar unionsindustrin, inbegripet de villkor som fastställs i artikel 14.2.1 i protokollet om ursprungsregler. Kommissionen bör därför övervaka koreansk statistik för känsliga sektorer som kan komma att påverkas av tullrestitutioner från och med den dag avtalet börjar tillämpas.
- (21) Kommissionen bör även från och med den dag avtalet börjar tillämpas särskilt noggrant, och framför allt inom känsliga sektorer, övervaka statistik över Koreas import- och exportutveckling.
- (22) Slutgiltiga skyddsåtgärder som antagits i enlighet med denna förordning får återopas av medlemsstaterna i ansökningar om finansiella bidrag enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽¹⁾.
- (23) Genomförandet av den bilaterala skyddsklausulen i avtalet kräver att enhetliga villkor antas för beslut om provisoriska och slutgiltiga skyddsåtgärder, för införande av åtgärder för förhandsövervakning och för slutförandet av

en undersökning utan åtgärder. Dessa åtgärder bör antas av kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽²⁾.

- (24) Det är lämpligt att det rådgivande förfarandet används för antagande av övervakningsåtgärder och provisoriska åtgärder med hänsyn till dessa åtgärders effekter och deras logiska placering i tiden i förhållande till antagandet av slutgiltiga skyddsåtgärder. Om ett dröjsmål med att fastställa åtgärder skulle orsaka skada som är svår att avhjälpa, bör kommissionen ges befogenhet att anta direkt tillämpliga provisoriska åtgärder.
- (25) Denna förordning bör endast gälla produkter med ursprung i unionen eller Korea.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *produkter*: varor som tillverkas i unionen eller Korea; en produkt som omfattas av en undersökning kan hänföra sig till en eller flera tullpositioner eller underrubriker till dessa, beroende på de särskilda marknadsförhållandena, eller en produktsegmentering som används allmänt inom unionsindustrin,
- b) *berörda parter*: parter som berörs av import av ifrågavarande produkt,
- c) *unionsindustrin*: alla unionstillverkare av produkter av samma eller direkt konkurrerande slag inom unionens territorium eller de unionstillverkare vars sammanlagda tillverkning av produkter av samma eller direkt konkurrerande slag utgör en övervägande del av unionens totala tillverkning av dessa produkter; i fall där produkten av samma eller direkt konkurrerande slag bara är en av flera produkter som tillverkas av de producenter som utgör unionsindustrin, ska industrin definieras som de specifika operationer som är inbegripna i produktionen av produkten av samma eller direkt konkurrerande slag,
- d) *allvarlig skada*: en betydande allmän försämring av unionstillverkarnas ställning,
- e) *hot om allvarlig skada*: allvarlig skada som är klart överhängande; ett fastställande av risk för allvarlig skada ska ske på grundval av kontrollerbara fakta och inte endast påståenden, antaganden eller avlägsna möjligheter, varvid prognoser, uppskattningar och analyser som gjorts på grundval av faktorer som avses i artikel 5.5 bland annat ska beaktas för att avgöra om det föreligger ett hot om allvarlig skada,

⁽¹⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

- f) *övergångsperiod*: den period för en produkt som löper från och med den dag avtalet börjar tillämpas i enlighet med dess artikel 15.10 till och med tio år efter dagen för slutförandet av sänkningen eller avskaffandet av tullen, beroende på vilken produkt det gäller.

Artikel 2

Principer

1. En skyddsåtgärd får införas i enlighet med denna förordning om en produkt med ursprung i Korea till följd av sänkningen eller avskaffandet av tullarna på den produkten importeras till unionen i så kraftigt ökade kvantiteter, i absoluta tal eller i förhållande till unionens tillverkning, och under sådana omständigheter att den orsakar eller hotar att orsaka allvarlig skada för den industri i unionen som tillverkar en produkt av samma eller direkt konkurrerande slag.
2. Skyddsåtgärder kan vara utformade på ett av följande sätt:
 - a) Ett tillfälligt upphävande av nya sänkningar av tullsatsen för den berörda produkten enligt detta avtal, eller
 - b) en höjning av tullsatsen för produkten till en nivå som inte överstiger den lägsta av följande två tullsatser:
 - den tullsats för mest gynnad nation (MGN) som tillämpas på produkten när åtgärden vidtas, eller
 - den bastullsats som anges i planerna i bilaga 2-A till avtalet i enlighet med artikel 2.5.2 i avtalet.

Artikel 3

Övervakning

1. Kommissionen ska övervaka hur import- och exportstatistiken utvecklas för koreanska produkter inom känsliga sektorer som kan komma att påverkas av tullrestitutioner från och med den dag avtalet börjar tillämpas, och ska på regelbunden basis samarbeta och utbyta uppgifter med medlemsstaterna och unionsindustrin.
2. På grundval av en vederbörligen motiverad begäran från den berörda industrin kan kommissionen överväga att utvidga övervakningen till andra sektorer.
3. Kommissionen ska lägga fram en årlig övervakningsrapport för Europaparlamentet och rådet om aktuell statistik över import från Korea av produkter inom känsliga sektorer och inom de sektorer till vilka övervakningen utvidgats.
4. Under en period av fem år från och med den dag avtalet börjar tillämpas, och på grundval av en vederbörligen motiverad begäran från unionsindustrin, ska kommissionen särskilt granska alla ökningar av importen till unionen av färdiga känsliga produkter med ursprung i Korea, om denna ökning beror på en ökad användning av delar eller komponenter som impor-

teras till Korea från tredjeländer med vilka unionen inte har slutit något frihandelsavtal och som omfattas av systemet för tullrestitution eller befrielse från tullar.

5. Vid tillämpning av punkt 4 ska åtminstone följande produkter anses höra till kategorin känsliga produkter: textil- och beklädnadsprodukter (HS 2007 rubrikerna 5204, 5205, 5206, 5207, 5408, 5508, 5509, 5510, 5511), konsumentelektronik (HS 2007 rubrikerna 8521, 8528), personbilar (HS 2007 rubrikerna 870321, 870322, 870323, 870324, 870331, 870332, 870333) samt även de produkter som ingår i den kompletterande förteckning som utarbetats i enlighet med artikel 11.

Artikel 4

Inledande av förfaranden

1. En undersökning ska, på begäran av en medlemsstat, en juridisk person eller en sammanslutning som inte är en juridisk person och som agerar på unionsindustrins vägnar, eller på kommissionens eget initiativ, inledas om det är uppenbart för kommissionen, utgående från faktorer av det slag som avses i artikel 5.5, att det föreligger tillräckliga *prima facie*-bevis för att motivera ett sådant inledande.

2. Begäran om att inleda en undersökning ska innehålla bevis för att villkoren för att införa skyddsåtgärden enligt artikel 2.1 är uppfyllda. Begäran ska i allmänhet innehålla följande information: hur snabbt och hur mycket importen av den berörda produkten ökar, både i absoluta och relativa tal, den andel av den inhemska marknaden som den ökade importen intar, förändringar av nivån när det gäller försäljning, produktion, produktivitet, kapacitetsutnyttjande, vinster och förluster samt selsättning.

En undersökning kan även inledas om det förekommer en importökning som är koncentrerad till en eller flera medlemsstater, förutsatt att det föreligger tillräckliga *prima facie*-bevis, utgående från faktorer av det slag som avses i artikel 5.5, för att villkoren för ett sådant inledande är uppfyllda.

3. En medlemsstat ska lämna uppgifter till kommissionen så snart det finns tendenser när det gäller importen från Korea som verkar göra det berättigat med skyddsåtgärder. Uppgifterna ska innehålla tillgängliga bevis på grundval av de faktorer som avses i artikel 5.5. Kommissionen ska vidarebefordra dessa uppgifter till alla medlemsstater.

4. Kommissionen ska omgående samråda med medlemsstaterna om en begäran mottagits enligt punkt 1 eller om kommissionen överväger att inleda en undersökning på eget initiativ. Samråd med medlemsstaterna ska äga rum inom åtta arbetsdagar från det att kommissionen sänder begäran eller uppgifter, såsom föreskrivs i punkt 1 respektive punkt 3 i den här artikeln, i den kommitté som det hänvisas till i artikel 14. Om det efter samrådet är uppenbart att det föreligger tillräckliga *prima facie*-bevis, på grundval av de faktorer som avses i artikel 5.5, för att motivera att ett förfarande inleds, ska kommissionen tillkännage detta genom ett meddelande i *Europeiska unionens officiella tidning*. Förfarandet ska inledas inom en månad efter att begäran mottagits enligt punkt 1.

5. Det meddelande som avses i punkt 4 ska

- a) innehålla en sammanfattning av de uppgifter som tagits emot samt en upplysning om att alla relevanta uppgifter ska lämnas till kommissionen,
- b) ange den tidsfrist inom vilken berörda parter skriftligen får lämna synpunkter och uppgifter, för att sådana synpunkter och uppgifter ska kunna beaktas i undersökningen, samt
- c) ange inom vilken tid de berörda parterna får ansöka om att höras muntligen av kommissionen i enlighet med artikel 5.9.

6. Bevis som samlas in i syfte att inleda ett förfarande i enlighet med artikel 14.2 i protokollet om ursprungsregler får även användas för att inleda undersökningar i syfte att fastställa skyddsåtgärder, under förutsättning att villkoren i denna artikel är uppfyllda, särskilt under den första femårsperioden från den dag avtalet började tillämpas.

Artikel 5

Undersökningen

1. När förfarandet inletts ska kommissionen påbörja en undersökning. Den tidsfrist som anges i punkt 3 ska inledas samma dag som beslutet om att påbörja undersökningen offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Kommissionen får begära att medlemsstaterna förser den med uppgifter, och medlemsstaterna ska i så fall vidta alla nödvändiga åtgärder för att efterkomma kommissionens begäran. Om uppgifterna är av allmänt intresse och inte är konfidentiella i den mening som avses i artikel 12 ska de läggas till de icke konfidentiella handlingar som avses i punkt 8.

3. Undersökningen ska alltid när så är möjligt slutföras inom sex månader efter det att den inleddes. Den tidsfristen får förlängas med ytterligare en period på tre månader till följd av exceptionella omständigheter, såsom ett ovanligt högt antal inkommande parter eller komplexa marknadsförhållanden. Kommissionen ska meddela alla berörda parter om en sådan förlängning och förklara vilka omständigheter som denna förlängning grundas på.

4. Kommissionen ska inhämta alla uppgifter som den bedömer nödvändiga för att fastställa huruvida de villkor som anges i artikel 2.1 är uppfyllda, och i förekommande fall och om den anser det motiverat, sträva efter att kontrollera uppgifterna.

5. Kommissionen ska i undersökningen bedöma alla relevanta faktorer av objektiv och kvantifierbar karaktär som har betydelse för unionsindustrins tillstånd, särskilt hur snabbt och hur mycket importen av den berörda produkten ökar, både i absoluta och relativa tal, hur stor andel av den inhemska marknaden som den ökade importen intar, förändringar av nivån när det gäller försäljning, produktion, produktivitet, kapacitets-

utnyttjande, vinster och förluster samt sysselsättning. Denna förteckning är inte uttömmande och kommissionen får vid fastställandet av allvarlig skada eller hot om allvarlig skada även ta hänsyn till andra relevanta faktorer, såsom lager, priser, avkastning på investerat kapital, kassaflöden jämte andra faktorer som orsakar eller kan ha orsakat allvarlig skada eller hotar att orsaka allvarlig skada för unionsindustrin.

6. Berörda parter som har anmält sig enligt artikel 4.5 b samt Koreas företrädare får, efter skriftlig begäran, ta del av alla uppgifter som lämnats till kommissionen i samband med undersökningen, med undantag av interna dokument som sammanställts av unionens eller medlemsstaternas myndigheter, om uppgifterna är relevanta för försvaret av deras intressen och inte är konfidentiella i den mening som avses i artikel 12 och om de används av kommissionen i undersökningen. Berörda parter som har anmält sig får lämna synpunkter på uppgifterna i fråga till kommissionen. Dessa synpunkter ska beaktas om de är underbyggda av tillräckliga prima facie-bevis.

7. Kommissionen ska se till att alla uppgifter och statistik som används i en undersökning är tillgängliga, begripliga, transparenta och kontrollerbara.

8. Kommissionen ska, så snart tekniska förutsättningar finns, åta sig att säkerställa online-tillgång till de icke konfidentiella handlingarna via en lösenordsskyddad webbportal, som kommissionen ska förvalta och genom vilken man sprider alla uppgifter som är relevanta och som inte är konfidentiella i den mening som avses i artikel 12. Parter som berörs av undersökningen samt medlemsstaterna och Europaparlamentet ska ges tillgång till denna webbplattform.

9. Kommissionen ska höra de berörda parterna, i synnerhet om de skriftligen har begärt detta inom den tidsfrist som fastställs i meddelandet i *Europeiska unionens officiella tidning* och om de har visat att de verkligen kan komma att beröras av undersökningens resultat och att det finns särskilda skäl att höra dem muntligen.

Kommissionen ska höra dessa parter vid ytterligare tillfällen om det finns särskilda skäl till detta.

10. Om uppgifterna inte lämnas inom den tidsfrist som kommissionen fastställt eller undersökningen i väsentlig grad hindras, får avgöranden träffas på grundval av tillgängliga uppgifter. Om kommissionen finner att en berörd part eller tredje part har lämnat felaktiga eller vilseledande uppgifter, ska den inte beakta dessa uppgifter, utan får använda tillgängliga uppgifter.

11. Kommissionen ska skriftligen underrätta Korea om inledandet av en undersökning och samråda med Korea så långt i förväg som möjligt innan en bilateral skyddsåtgärd vidtas, så att uppgifterna från undersökningen kan granskas och synpunkter på åtgärden utbytas.

Artikel 6

Åtgärder för förhandsövervakning

1. När importen av någon produkt med ursprung i Korea är sådan att den skulle kunna leda till en av de situationer som avses i artiklarna 2 och 3 får importen av denna produkt göras till föremål för åtgärder för förhandsövervakning.
2. Om det förekommer en plötslig ökning av importen av produkter som ingår i känsliga sektorer och denna ökning är koncentrerad till en eller flera medlemsstater, får kommissionen införa åtgärder för förhandsövervakning.
3. Åtgärder för förhandsövervakning ska antas av kommissionen i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 14.2.
4. Åtgärderna för förhandsövervakning ska ha en begränsad giltighetstid. Om inte annat föreskrivs ska de upphöra att gälla vid utgången av den andra sexmånadersperiod som följer de första sex månaderna efter det att åtgärderna infördes.

Artikel 7

Införande av provisoriska skyddsåtgärder

1. Under kritiska omständigheter där ett dröjsmål skulle vålla skada som skulle vara svår att avhjälpa, får bilaterala skyddsåtgärder vidtas provisoriskt om det preliminärt fastställts, på grundval av de faktorer som avses i artikel 5.5, att det finns tillräckliga prima facie-bevis för att importen av en produkt med ursprung i Korea har ökat till följd av sänkningen eller avskaffandet av en tull enligt avtalet och denna import orsakar allvarlig skada eller hot om allvarlig skada för unionsindustrin.

Provisoriska åtgärder ska antas av kommissionen i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 14.2. När det föreligger tvingande, brådskande skäl, inbegripet det fall som avses i punkt 2, ska kommissionen anta omedelbart tillämpliga provisoriska skyddsåtgärder i enlighet med det förfarande som avses i artikel 14.4.

2. Om en medlemsstat begär att kommissionen ska vidta omedelbara åtgärder och om villkoren i punkt 1 är uppfyllda, ska kommissionen fatta ett beslut inom fem arbetsdagar efter det att den mottagit en begäran.
3. Provisoriska åtgärder får gälla under högst 200 dagar.
4. Om de provisoriska skyddsåtgärderna upphävs därför att undersökningen visar att de villkor som fastställs i artikel 2.1 inte är uppfyllda, ska den eventuella tull som tagits ut till följd av de provisoriska åtgärderna automatiskt återbetalas.

5. De åtgärder som avses i denna artikel är tillämpliga på varje produkt som övergår till fri omsättning efter det att åtgärderna har trätt i kraft. Dessa åtgärder ska dock inte hindra att produkter som redan är på väg till unionen övergår till fri omsättning, förutsatt att produkternas bestämelseort inte kan ändras.

Artikel 8

Avslutande av en undersökning och ett förfarande utan åtgärder

1. Om de fakta som slutligen konstateras visar att villkoren i artikel 2.1 inte är uppfyllda ska kommissionen anta ett beslut om att avsluta undersökningen och förfarandet i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 14.3.
2. Kommissionen ska, med vederbörlig hänsyn tagen till skyddet av konfidentiella uppgifter i den mening som avses i artikel 12, offentliggöra en rapport i vilken den redogör för sina resultat och motiverade slutsatser som gjorts beträffande samtliga sakliga och rättsliga aspekter på ärendet i fråga.

Artikel 9

Införande av slutgiltiga åtgärder

1. Om de fakta som slutligen konstateras visar att villkoren i artikel 2.1 verkligen föreligger ska kommissionen anta ett beslut om att införa slutgiltiga skyddsåtgärder i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 14.3.

2. Kommissionen ska, med vederbörlig hänsyn tagen till skyddet av konfidentiella uppgifter i den mening som avses i artikel 12, offentliggöra en rapport med en sammanfattning av de omständigheter och överväganden som ligger till grund för avgörandet.

Artikel 10

Varaktighet och översyn av skyddsåtgärder

1. En skyddsåtgärd ska vara i kraft endast så länge som det krävs för att förhindra eller avhjälpa den allvarliga skadan och underlätta anpassningen. Tidsperioden får inte överstiga två år, såvida den inte förlängs med stöd av punkt 3.
2. Skyddsåtgärden ska, i avvaktan på resultatet från undersökningen, fortsätta gälla under förlängningsfasen.
3. Den ursprungliga tiden för en skyddsåtgärd får i undantagsfall förlängas i högst två år om det fastställs att skyddsåtgärden även fortsättningsvis behövs för att förhindra eller avhjälpa allvarlig skada och underlätta anpassningen och om det finns bevis för att unionsindustrin håller på att anpassa sig.
4. En förlängning ska antas i enlighet med de förfaranden som enligt denna förordning ska tillämpas när det gäller undersökningar, och samma förfaranden ska följas som för de ursprungliga åtgärderna.

En skyddsåtgärds totala varaktighet får med eventuella provisoriska skyddsåtgärder inte överstiga fyra år.

5. En skyddsåtgärd ska inte tillämpas efter det att övergångsperioden har löpt ut, såvida inte Korea gett sitt samtycke till det.

Artikel 11

Förfarande för tillämpning av artikel 14 i protokollet om ursprungsregler

1. För tillämpning av artikel 14 i protokollet om ursprungsregler ska kommissionen noga övervaka utvecklingen av relevant import- och exportstatistik, både uttryckt i värde och, vid behov, kvantitativt, och regelbundet delge Europaparlamentet, rådet och berörda unionsindustrier dessa uppgifter och rapportera vilka resultat som framkommit. Övervakningen ska inledas den dag avtalet börjar tillämpas och uppgifterna ska delges varannan månad.

Förutom de tullpositioner som ingår i artikel 14.1 i protokollet om ursprungsregler ska kommissionen, i samverkan med unionsindustrin, sammanställa en förteckning över viktiga tullpositioner som inte hänför sig direkt till bilbranschen, men är viktiga för biltillverkning och andra branscher med anknytning till denna. Särskild övervakning ska utföras i enlighet med artikel 14.1 i protokollet om ursprungsregler.

2. På begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ ska kommissionen omedelbart undersöka om villkoren för tillämpning av artikel 14 i protokollet om ursprungsregler är uppfyllda och inom tio arbetsdagar efter begäran rapportera om vad den kommit fram till. Efter att samråd hållits inom den särskilda kommitté som avses i artikel 207.3 tredje stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska kommissionen begära samråd med Korea var gång som villkoren i artikel 14 i protokollet om ursprungsregler är uppfyllda. Kommissionen ska anse att villkoren är uppfyllda bland annat när de gränsvärden som finns omnämnda i punkt 3 i den här artikeln uppnåtts.

3. Vid bedömning av ökningen av importen av delar eller komponenter till Korea jämfört med ökningen av exporten från Korea till EU av färdiga produkter ska en skillnad på 10 procentenheter anses som "betydande" med avseende på tillämpningen av artikel 14.2.1 a i protokollet om ursprungsregler. Vid bedömning av ökningen av exporten från Korea till unionen av färdiga produkter, antingen i absoluta tal eller i förhållande till unionsproduktionen ska en ökning på 10 % anses som "betydande" med avseende på tillämpningen av artikel 14.2.1 b i protokollet om ursprungsregler. Ökningar som inte når upp till dessa gränsvärden får också bedömas som "betydande" från fall till fall.

Artikel 12

Konfidentiell behandling

1. Uppgifter som mottas enligt denna förordning får endast användas för de ändamål för vilka de begärdes.

2. Inga uppgifter av konfidentiell natur eller uppgifter som tagits emot konfidentiellt enligt denna förordning får lämnas ut utan uttryckligt tillstånd från den som lämnat uppgifterna.

3. I varje begäran om konfidentiell behandling ska det anges varför uppgifterna ska behandlas konfidentiellt. Om den part som lämnar uppgifterna varken vill offentliggöra dem eller godkänna att de offentliggörs i allmän eller sammanfattad form, och om det visar sig att begäran om konfidentiell behandling är oberättigad, får dock uppgifterna lämnas utan avseende.

4. Uppgifterna ska under alla omständigheter anses konfidentiella om det är troligt att offentliggörandet av dem skulle medföra betydande negativa effekter för den part som har lämnat dem eller för källan till uppgifterna i fråga.

5. Punkterna 1–4 ska inte hindra att unionens myndigheter hänvisar till allmän information och särskilt till grunderna för de beslut som har fattats enligt denna förordning. Dessa myndigheter ska dock ta hänsyn till de berörda fysiska och juridiska personernas berättigade intresse av att deras affärshemligheter inte röjs.

Artikel 13

Rapport

1. Kommissionen ska offentliggöra en årlig rapport om tillämpningen och genomförandet av avtalet. Rapporten ska innehålla information om verksamheten i de olika organ som ansvarar för övervakningen av hur avtalet genomförs och hur åtagandena i avtalet uppfylls, inbegripet de åtaganden som gäller handelshinder.

2. En särskild del av rapporten ska handla om hur åtagandena i kapitel 13 i avtalet uppfyllts samt om verksamheten i den nationella rådgivande gruppen och forumet för det civila samhället.

3. Rapporten ska också innehålla en sammanfattning av statistiken och utvecklingen av handeln med Korea. Ett särskilt omnämnande ska ägnas resultaten av övervakningen av tullrestitutioner.

4. Rapporten ska inbegripa information om genomförandet av denna förordning.

5. Europaparlamentet får inom en månad efter det att kommissionen offentliggjort rapporten kalla kommissionen till ett extra sammanträde med parlamentets ansvariga utskott för att kommissionen där ska lägga fram och belysa eventuella frågor om genomförandet av avtalet.

Artikel 14

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 4.1 i rådets förordning (EG) nr 260/2009 av den 26 februari 2009 om gemensamma importregler ⁽¹⁾. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 4 i den förordningen tillämpas.

5. Punkterna 2, 3 och 4 ska inte på något sätt inverka på Europaparlamentets och rådets utövande av de befogenheter som fastställs i artikel 11 i förordning (EU) nr 182/2011.

⁽¹⁾ EUT L 84, 31.3.2009, s. 1.

*Artikel 15***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från den dag då avtalet börjar tillämpas i enlighet med dess artikel 15.10. Ett meddelande som anger dag för tillämpningen av avtalet ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 11 maj 2011.

På Europaparlamentets vägnar

J. BUZEK

Ordförande

På rådets vägnar

GYŐRI E.

Ordförande

BILAGA I

KOMMISSIONENS UTTALANDE

Kommissionen välkomnar överenskommelsen om skyddsförordningen vid första behandlingen mellan Europaparlamentet och rådet.

Kommissionen kommer, i enlighet med vad som anges i förordningen, att varje år lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om genomförandet av frihandelsavtalet mellan EU och Korea och vara beredd på att diskutera eventuella frågor i samband med genomförandet av avtalet med Europaparlamentets ansvariga utskott.

Kommissionen önskar i detta sammanhang påpeka följande:

- a) Kommissionen kommer att noggrant övervaka hur Korea genomför sina åtaganden när det gäller regleringsärenden, särskilt åtagandena för tekniska föreskrifter inom bilsektorn. Övervakningen ska inbegripa alla aspekter av icke-tariffära handelshinder och resultatet ska dokumenteras och rapporteras till Europaparlamentet och rådet.
- b) Kommissionen kommer också att fästa särskild vikt vid det effektiva genomförandet av åtagandena om sysselsättning och miljö i kapitel 13 i frihandelsavtalet (handel och hållbar utveckling). Kommissionen kommer i detta sammanhang att höra den nationella rådgivande gruppen ("Domestic Advisory Group"), som kommer att omfatta företrädare för företagsorganisationer, fackföreningar och icke-statliga organisationer. Genomförandet av kapitel 13 i frihandelsavtalet ska noggrant dokumenteras och rapporteras till Europaparlamentet och rådet.

Kommissionen instämmer också med att det är viktigt att tillhandahålla ett effektivt skydd i händelse av plötsliga importökningar inom känsliga sektorer, inbegripet småbilar. Övervakningen av känsliga sektorer ska omfatta bilar, textilier och konsumentelektronik. Kommissionen påpekar att sektorn för småbilar kan anses vara en relevant marknad för att göra en skyddsundersökning.

Kommissionen noterar att man för benämningen "passiv förädlingszon" på Koreahalvön, i enlighet med bestämmelserna i artikel 12 i protokollet om ursprungsregler, skulle behöva en internationell överenskommelse mellan parterna, och att man skulle behöva Europaparlamentets samtycke till denna. Kommissionen kommer att hålla parlamentet fullständigt informerat om överläggningarna i kommittén för zoner för passiv förädling på Koreahalvön.

Kommissionen påpekar slutligen att om man på grund av exceptionella omständigheter beslutar att förlänga tidsfristen för undersökningen enligt artikel 5.3, kommer kommissionen att säkerställa att en sådan förlängd tidsfrist inte överskrider giltighetstiden för eventuella provisoriska åtgärder som införts i enlighet med artikel 7.

BILAGA II

GEMENSAM FÖRKLARING

Kommissionen och Europaparlamentet är överens om vikten av ett nära samarbete för att övervaka genomförandet av frihandelsavtalet mellan EU och Korea och skyddsförordningen. De har i detta syfte kommit överens om följande:

- Om Europaparlamentet utfärdar en rekommendation om inledande av en skyddsundersökning kommer kommissionen noggrant att undersöka om villkoren enligt förordningen är uppfyllda för att på eget initiativ inleda en undersökning. Om kommissionen anser att villkoren inte är uppfyllda kommer den att lägga fram en rapport för Europaparlamentets ansvariga utskott med en förklaring av de omständigheter som är relevanta för inledandet av en sådan undersökning.
 - Kommissionen ska, på begäran av Europaparlamentets ansvariga utskott, rapportera till parlamentet om alla eventuella frågor i samband med Koreas genomförande av sina åtaganden om icke-tariffära åtgärder eller kapitel 13 (handel och hållbar utveckling) i frihandelsavtalet.
-

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 512/2011**av den 11 maj 2011****om ändring av rådets förordning (EG) nr 732/2008 om tillämpning av Allmänna preferenssystemet under perioden 1 januari 2009–31 december 2011**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 207.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Sedan 1971 har unionen beviljat utvecklingsländer handelsförmåner inom ramen för Allmänna preferenssystemet. Allmänna preferenssystemet har genomförts genom på varandra följande förordningar om tillämpning av Allmänna preferenssystemet (nedan kallat *systemet*), som vanligen är tillämpliga under tre år vardera.
- (2) Det nuvarande systemet fastställdes i rådets förordning (EG) nr 732/2008 ⁽²⁾, och gäller till och med den 31 december 2011. Den här förordningen bör säkerställa att tillämpningen av systemet fortsätter att gälla efter det datumet.
- (3) Ytterligare förbättringar av systemet bör bygga på ett kommissionsförslag till en ny förordning (nedan kallad *den kommande förordningen*) där hänsyn bör tas till relevanta överväganden om hur effektiv förordning (EG) nr 732/2008 är när det gäller att uppnå målen med systemet. Den kommande förordningen bör omfatta de ändringar som är nödvändiga för att säkerställa att systemet förblir effektivt. Det är också viktigt att kommissionens förslag beaktar handelsstatistik, som blev tillgänglig först i juli 2010, över import som omfattas av systemet för perioden till och med 2009, ett år som kännetecknades av en kraftigt minskad världshandel, även i utvecklingsländerna. Det är lika viktigt att se till att ekonomiska aktörer och förmånsländer i tillräckligt god tid får information om de ändringar som den kommande förordningen kommer att medföra. Av dessa skäl är den återstående tillämpningsperioden för förordning (EG) nr 732/2008 inte tillräckligt lång för att kommissionen ska kunna utarbeta ett förslag och den kommande förordningen kunna antas i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet. Kontinuiteten i genomförandet av systemet bör dock säkerställas även efter den 31 december 2011 och tills den kommande förordningen har antagits och börjar gälla.

- (4) Förlängningen av tillämpningsperioden för förordning (EG) nr 732/2008 bör inte vara obegränsad. Följaktligen bör tillämpningsperioden för den förordningen förlängas till och med den 31 december 2013 för att medge tillräcklig tid för lagstiftningsförfarandet för antagande av det nya systemet. Om den kommande förordningen börjar gälla före detta datum, bör förlängningen av tillämpningsperioden förkortas i enlighet med detta.
- (5) Vissa tekniska ändringar av förordning (EG) nr 732/2008 är nödvändiga för att garantera konsekvens och kontinuitet vid genomförandet av systemet.
- (6) De utvecklingsländer som uppfyller kriterierna för att omfattas av den särskilda stimulansordningen för hållbar utveckling och gott styre bör kunna få de ytterligare tullförmånerna enligt denna ordning, om de lämnar in en ansökan senast den 31 oktober 2011 eller den 30 april 2013 och kommissionen beslutar att bevilja dem deltagande i den särskilda stimulansordningen senast den 15 december 2011 respektive den 15 juni 2013. Utvecklingsländer som redan har beviljats förmåner enligt den särskilda stimulansordningen genom kommissionens beslut 2008/938/EG av den 9 december 2008 om en förteckning över förmånsländer som får omfattas av den särskilda stimulansordningen för hållbar utveckling och gott styre i enlighet med rådets förordning (EG) nr 732/2008 ⁽³⁾ och 2010/318/EU av den 9 juni 2010 om de förmånsländer som uppfyller villkoren för den särskilda stimulansordningen för hållbar utveckling och gott styre under perioden 1 juli 2010–31 december 2011, i enlighet med rådets förordning (EG) nr 732/2008 ⁽⁴⁾ bör behålla sin status under förlängningen av det nuvarande systemet.
- (7) Förordning (EG) nr 732/2008 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 732/2008 ska ändras på följande sätt:

1. Titeln ska ersättas med följande:

”Rådets förordning (EG) nr 732/2008 av den 22 juli 2008 om tillämpning av Allmänna preferenssystemet från och med den 1 januari 2009 och om ändring av förordningarna (EG) nr 552/97, (EG) nr 1933/2006 och kommissionens förordningar (EG) nr 1100/2006 och (EG) nr 964/2007”.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 24 mars 2011 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 april 2011.

⁽²⁾ EUT L 211, 6.8.2008, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 334, 12.12.2008, s. 90.

⁽⁴⁾ EUT L 142, 10.6.2010, s. 10.

2. I artikel 8.2 andra stycket ska följande led läggas till:

"c) vid tillämpning av artikel 9.1 a iii, de som fanns tillgängliga den 1 september 2010, som ett årligt genomsnitt för tre på varandra följande år,

d) vid tillämpning av artikel 9.1 a iv, de som fanns tillgängliga den 1 september 2012, som ett årligt genomsnitt för tre på varandra följande år."

3. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 a ska följande införas efter led ii:

"eller

iii) senast den 31 oktober 2011, för att beviljas den särskilda stimulansordningen från och med den 1 januari 2012,

eller

iv) senast den 30 april 2013, för att beviljas den särskilda stimulansordningen från och med den 1 juli 2013."

b) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Andra meningen ska ersättas med följande:

"De länder som har beviljats deltagande i den särskilda stimulansordningen för hållbar utveckling och gott styre på grundval av en ansökan enligt punkt 1 a i ska inte vara skyldiga att lämna in en ansökan enligt punkt 1 a ii, iii eller iv."

ii) Följande stycke ska läggas till:

"De länder som har beviljats deltagande i den särskilda stimulansordningen för hållbar utveckling och gott styre på grundval av en ansökan enligt punkt 1 a ii ska inte vara skyldiga att lämna in en ansökan enligt punkt 1 a iii eller iv. De länder som har beviljats deltagande i den särskilda stimulansordningen för hållbar utveckling och gott styre på grundval av en ansökan enligt punkt 1 a iii ska inte vara skyldiga att lämna in en ansökan enligt punkt 1 a iv."

4. Artikel 10.3 ska ändras på följande sätt:

a) Ordet "eller" ska läggas till i slutet av led b.

b) Följande punkter ska läggas till:

"c) senast den 15 december 2011 vid en ansökan enligt artikel 9.1 a iii, eller

d) senast den 15 juni 2013 vid en ansökan enligt artikel 9.1 a iv."

5. I artikel 32.2 ska orden "den 31 december 2011" ersättas med orden "den 31 december 2013 eller det datum som fastställs i den kommande förordningen, beroende på vilket datum som infaller först".

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 11 maj 2011.

På Europaparlamentets vägnar

J. BUZEK

Ordförande

På rådets vägnar

GYŐRI E.

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 513/2011**av den 11 maj 2011****om ändring av förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

närmare hur strukturen för sådana nya tillsynsramar skulle kunna utformas och den specifika tillsynen av kreditvärderingsinstitut framhävdes.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

(3) I sina slutsatser av den 19 juni 2009 rekommenderade Europeiska rådet inrättandet av ESFS, som skulle bestå av ett nätverk av nationella finansiella tillsynsmyndigheter som verkar gemensamt med tre nya europeiska tillsynsmyndigheter. Syftet med ESFS bör vara att förbättra den nationella tillsynens kvalitet och enhetlighet, att stärka kontrollen av gränsöverskridande företagsgrupper genom att skapa tillsynskollegier och att införa ett enhetligt europeiskt regelverk som ska tillämpas på alla finansmarknadsaktörer på den inre marknaden. Europeiska rådet betonade att en europeisk värdepappers- och marknadsmyndighet bör ha tillsynsbefogenheter över kreditvärderingsinstitut. Vidare bör kommissionen ha fortsatt befogenhet att se till att fördragen följs, särskilt avdelning VII kapitel 1 i fördraget om Europeiska unionens funktionsätt (EUF-fördraget) avseende gemensamma konkurrensregler, i enlighet med tillämpningsföreskrifterna för dessa regler.

(4) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ⁽⁴⁾ inrättades Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma).

(1) I den slutrapport som offentliggjordes den 25 februari 2009 av en expertgrupp på hög nivå med Jacques de Larosière som ordförande på kommissionens uppdrag drogs slutsatsen att ramarna för tillsynen av den finansiella sektorn i Europeiska unionen behövde stärkas för att minska risken för och mildra effekterna av framtida finanskriser. Den rekommenderade långtgående reformer av tillsynsstrukturen. Expertgruppen fann också att det borde inrättas ett europeiskt system för finansiell tillsyn (ESFS), som skulle omfatta tre europeiska tillsynsmyndigheter – en för värdepapperssektorn, en för försäkrings- och tjänstepensionssektorn och en för banksektorn, samt rekommenderade inrättande av ett europeiskt systemriskråd.

(2) I sitt meddelande av den 4 mars 2009 med titeln "Främja återhämtning i Europa" föreslog kommissionen att förslag till lagstiftning om inrättande av ESFS skulle tas fram, och i dess meddelande av den 27 maj 2009 med titeln "Den finansiella tillsynen i Europa" presenterades

(5) Esmas behörighetsområde bör klart definieras så att finansmarknadsaktörer kan avgöra vilken myndighet som är behörig på kreditvärderingsinstitutens verksamhetsområde. Esma bör få generell behörighet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 ⁽⁵⁾ i frågor som gäller registrering och löpande tillsyn av registrerade kreditvärderingsinstitut.

(6) Esma bör ges hela ansvaret för registrering och tillsyn av kreditvärderingsinstitut i unionen. I de fall där Esma delegerar specifika uppgifter till behöriga myndigheter bör det juridiska ansvaret fortsätta att ligga hos Esma. Chefer och övrig personal vid behöriga myndigheter bör involveras i beslutsprocessen inom Esma i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010 och fungera som ledamöter i dess organ, såsom dess tillsynsstyrelse eller dess interna expertgrupper. Esma bör ha exklusiv behörighet att sluta samarbetsavtal om utbyte av information med tillsynsmyndigheter i tredjeländer. Nationella behöriga myndigheter bör, i den mån de deltar i Esmas beslutsprocess eller när de utför arbetsuppgifter på myndighetens vägar, omfattas av dessa samarbetsavtal.

⁽¹⁾ EUT C 337, 14.12.2010, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 54, 19.2.2011, s. 37.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 15 december 2010 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 11 april 2011.

⁽⁴⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.

⁽⁵⁾ EUT L 302, 17.11.2009, s. 1.

- (7) Transparent information från emittenten av ett kreditvärderat finansiellt instrument till det kreditvärderingsinstitut som utsetts skulle kunna få stort mervärde för marknadens funktionssätt och skyddet av investerare. Därför bör man överväga hur man på bästa sätt kan öka transparensen av den information som ligger till grund för kreditvärderingen av alla finansiella instrument. För det första skulle konkurrensen mellan kreditvärderingsinstituten sannolikt öka om denna information lämnades till andra registrerade eller certifierade kreditvärderingsinstitut, eftersom detta rent konkret skulle kunna leda till ett ökat antal kreditbetyg som utfärdas på eget initiativ. Utfärdandet av sådana kreditbetyg på eget initiativ bör främja användningen av mer än ett kreditbetyg per finansiellt instrument. Det skulle också sannolikt bidra till att undvika möjliga intressekonflikter, särskilt enligt "issuer-pays"-modellen, och bör höja kvaliteten på kreditbetygen. För det andra skulle ett offentliggörande av denna information till hela marknaden också kunna öka investerarnas förmåga att utveckla sina egna riskanalyser genom att grunda sin due diligence på denna ytterligare information. Ett sådant offentliggörande skulle också kunna minska beroendet av kreditbetyg som utfärdas av kreditvärderingsinstitut. För att uppnå dessa grundläggande mål bör kommissionen göra en fördjupad analys av dessa frågor och överväga en lämplig omfattning av skyldigheten att offentliggöra, med beaktande av effekterna för den lokala värdepapperiseringsmarknaden, ytterligare dialog med berörda parter, övervakning av marknads- och regleringsutvecklingen, samt erfarenheterna från andra jurisdiktioner. Kommissionen bör i ljuset av denna utvärdering lägga fram lämpliga lagstiftningsförslag. Kommissionens utvärdering och förslag bör göra det möjligt att fastställa nya transparenskrav på ett sätt som bäst tillgodoser allmänintresset och som är mest förenligt med skyddet av investerarna.
- (8) Eftersom kreditbetyg används i hela unionen, är den traditionella skillnaden mellan den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och andra behöriga myndigheter respektive användningen av samordning av tillsynen i kollegier inte den lämpligaste strukturen för tillsyn över kreditvärderingsinstitut. I och med inrättandet av Esma är en dylik struktur inte längre nödvändig. Registreringsförfarandet bör därför rationaliseras och tidsgränserna på motsvarande sätt kortas.
- (9) Esma bör ansvara för registreringen av och den löpande tillsynen över kreditvärderingsinstitut, men bör inte svara för tillsynen av kreditbetygens användare. Behöriga myndigheter som utsetts inom ramen för den relevanta sektorslagstiftningen för tillsyn av kreditinstitut, värdepappersföretag, försäkrings- och återförsäkringsföretag, företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), tjänstepensionsinstitut och alternativa investeringsfonder bör därför ha fortsatt ansvar för tillsynen över dessa finansinstituts och andra enheters användning av kreditbetyg, som övervakas på nationell nivå i samband med och för tillämpningen av andra direktiv om finansiella tjänster och avseende användningen av kreditbetyg i prospekt.
- (10) Ett effektivt verktyg behövs för att skapa harmoniserade tekniska standarder för tillsyn som underlättar den löpande tillämpningen av förordning (EG) nr 1060/2009 och säkerställer likvärdiga förutsättningar och ett tillfredsställande skydd av investerare och konsumenter i hela unionen. Det är ändamålsenligt och lämpligt att ålägga Esma att utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn, eftersom det är ett organ med mycket specialiserad sakkunskap.
- (11) För kreditvärderingsinstituten bör Esma för kommissionen lägga fram förslag till tekniska standarder för tillsyn beträffande den information som ett kreditvärderingsinstitut ska tillhandahålla i registreringsansökan, vilken information som ett kreditvärderingsinstitut ska tillhandahålla i certifieringsansökan och för en bedömning av om det är systemviktigt för den finansiella stabiliteten eller integriteten på finansmarknaderna, presentationen av informationen, inklusive struktur, format, metod och rapporteringsperiod, som ett kreditvärderingsinstitut ska lämna beträffande bedömningen av om kreditvärderingsmetoderna uppfyller kraven i förordning (EG) nr 1060/2009 och vilka kreditbetygsuppgifter som periodiskt ska begäras in, och i vilket format, från ett kreditvärderingsinstitut inom ramen för Esmas löpande tillsyn. Dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn bör i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010 godkännas av kommissionen för att få bindande rättsverkan. När Esma utfärdar förslag till tekniska standarder för tillsyn bör den beakta och, om det är lämpligt och nödvändigt, uppdatera de riktlinjer som redan utfärdats av Europeiska värdepapperstillsynskommittén avseende innehållet i förordning (EG) nr 1060/2009.
- (12) På områden som inte omfattas av tekniska standarder för tillsyn bör Esma ha befogenhet att utfärda och uppdatera icke-bindande riktlinjer i frågor med anknytning till tillämpningen av förordning (EG) nr 1060/2009.
- (13) För att Esma ska kunna utföra sina uppgifter på ett effektivt sätt bör myndigheten ha möjlighet att genom en enkel begäran eller genom ett beslut begära in alla nödvändiga uppgifter från kreditvärderingsinstitut, personer som medverkar i kreditvärderingsverksamhet, kreditvärderade enheter och anknutna tredje parter, de tredje parter på vilka kreditvärderingsinstituten lägger ut operativa funktioner och andra personer som på ett annat, nära och väsentligt sätt har ett samband med eller är knutna till kreditvärderingsinstitut eller kreditvärderingsverksamhet. Den senare gruppen personer bör omfatta till exempel personal vid ett kreditvärderingsinstitut som inte är

direkt involverad i värderingsverksamhet, men som genom sin funktion vid kreditvärderingsinstitutet kan ha tillgång till viktiga uppgifter om ett specifikt fall. Även företag som har varit tjänsteleverantörer till kreditvärderingsinstitutet kan ingå i denna kategori. De företag som använder sig av kreditbetygen bör inte ingå i denna kategori. Om Esma begär in sådana uppgifter genom en enkel begäran är den person som tillfrågas inte skyldig att tillhandahålla uppgifterna, men de uppgifter som lämnas frivilligt som svar på en begäran bör inte vara felaktiga eller vilseledande. Sådana uppgifter bör tillhandahållas utan dröjsmål.

- (14) För att effektivt kunna utöva sina tillsynsbefogenheter bör Esma ha möjlighet att genomföra utredningar och kontroller på plats.
- (15) Behöriga myndigheter bör meddela alla uppgifter som krävs enligt förordning (EG) nr 1060/2009 och bistå och samarbeta med Esma. Esma och de behöriga myndigheterna bör även ha ett nära samarbete med de sektorsmyndigheter som ansvarar för tillsynen av de företag som avses i artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1060/2009. Esma bör kunna delegera särskilda tillsynsuppgifter till den behöriga myndigheten i en medlemsstat, exempelvis när en tillsynsuppgift kräver kunskap och kännedom om lokala förhållanden, vilket är lättare att tillgå på nationell nivå. Till de typer av uppgifter som skulle kunna delegeras hör genomförande av särskilda uppgifter i en utredning och kontroller på plats. Esma bör innan uppgifter delegeras rådfråga den berörda behöriga myndigheten om de närmare villkoren för detta delegerande av uppgifter, bland annat om omfattningen av den uppgift som ska delegeras, tidsschemat för utförande av uppgiften och översändandet av nödvändig information från och till Esma. Esma bör ersätta de behöriga myndigheterna för utförandet av en delegerad uppgift i enlighet med en förordning om avgifter som kommissionen ska anta genom en delegerad akt. Esma bör inte kunna delegera befogenhet att anta beslut om registrering.
- (16) Det måste säkerställas att behöriga myndigheter kan begära att Esma undersöker om villkoren uppfyllts för att återkalla ett kreditvärderingsinstituts registrering, och att begära att Esma upphäver användningen av kreditbetyg i de fall där ett kreditvärderingsinstitut anses bryta mot förordning (EG) nr 1060/2009 på ett allvarligt och varaktigt sätt. Esma bör ta ställning till sådana begäranden och vidta adekvata åtgärder.
- (17) Esma bör kunna besluta om att lägga vite för att tvinga kreditvärderingsinstitut att se till att en överträdelse upphör, lämna fullständig information som Esma begärt eller underkasta sig en utredning eller kontroll på plats.
- (18) Esma bör även kunna lägga kreditvärderingsinstitut böter när den konstaterar att de har gjort sig skyldiga, uppsåtligt eller av oaksamhet, till en överträdelse av förordning (EG) nr 1060/2009. Böterna bör stå i proportion till hur allvarliga överträdelserna är. Överträdelserna bör delas upp i olika grupper för vilka specifika böter bör bestämmas. För att beräkna böterna för en viss överträdelse bör Esma utnyttja en tvåstegsmetod där man först fastställer ett basbelopp och sedan vid behov justerar detta basbelopp med vissa koefficienter. Basbeloppet bör fastställas med beaktande av det berörda kreditvärderingsinstitutets årliga omsättning och justeringarna bör göras genom att öka eller minska basbeloppet med hjälp av tillämpning av relevanta koefficienter i enlighet med denna förordning.
- (19) Genom denna förordning fastställs koefficienter för försvårande och förmildrande omständigheter för att ge Esma de nödvändiga verktygen för att besluta om böter som står i proportion till hur allvarlig en överträdelse är som ett kreditvärderingsinstitut begått, med beaktande av omständigheterna vid överträdelserna.
- (20) Esma bör innan beslut fattas om böter eller vite ge de personer som förfarandet gäller tillfälle att höras så att deras rätt till försvar iakttas.
- (21) Medlemsstaterna bör ha fortsatt behörighet att fastställa och tillämpa regler för sanktioner för finansinstituts och andra enheters överträdelser av sin skyldighet att i rättsligt reglerade sammanhang bara använda kreditbetyg som utfärdats av kreditvärderingsinstitut som registrerats i enlighet med förordning (EG) nr 1060/2009.
- (22) Denna förordning får inte skapa ett prejudikat för de europeiska tillsynsmyndigheternas åläggande av finansiella eller andra sanktioner mot finansmarknadsaktörer eller andra företag med avseende på andra typer av verksamhet.
- (23) Esma bör avhålla sig från att lägga böter eller vite i de fall där en tidigare frikännande eller fällande dom som bygger på identiska eller väsentligen identiska sakförhållanden har vunnit laga kraft efter straffrättsliga förfaranden enligt nationell lagstiftning.

- (24) Beslut av Esma att ålägga böter och vite bör vara verkställbara och verkställigheten bör följa de civilprocessrättsliga regler som gäller i den stat inom vars territorium den sker. Civilprocessrättsliga regler bör inte innefatta straffrättsliga procedurregler men skulle kunna innefatta förvaltningsrättsliga procedurregler.
- (25) Om ett kreditvärderingsinstitut begär en överträdelse bör Esma ha befogenhet att vidta en rad tillsynsåtgärder, bland annat att begära att kreditvärderingsinstitutet upphör med överträdelsen, upphäva användningen av kreditbetyg i rättsligt reglerade sammanhang, tillfälligt förbjuda ett kreditvärderingsinstitut att utfärda kreditbetyg och som en sista utväg återkalla registreringen när kreditvärderingsinstitutet allvarligt eller upprepade gånger har överträtt bestämmelserna i förordning (EG) nr 1060/2009. Tillsynsåtgärderna bör tillämpas av Esma med beaktande av överträdelsens natur och allvar och bör vara förenliga med proportionalitetsprincipen. Innan Esma fattar beslut om tillsynsåtgärder bör den ge de personer som förfarandet gäller tillfälle att höras så att deras rätt till försvar iakttas.
- (26) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och i medlemsstaternas konstitutionella traditioner. Följaktligen bör denna förordning tolkas och tillämpas i enlighet med de rättigheterna och principerna, inklusive de som avser tryckfrihet och yttrandefrihet i medierna, och rätten till tolkning och översättning för dem som inte talar eller förstår rättegångsspråket som en del av den allmänna rätten till en rättvis rättegång.
- (27) Av rättsäkerhetsskäl bör det fastställas klara övergångsregler för hur de behöriga myndigheterna ska lämna akter och arbetsdokument till Esma.
- (28) En registrering av ett kreditvärderingsinstitut som beviljats av en behörig myndighet bör fortsätta att gälla i hela unionen efter överföringen av tillsynsbefogenheterna från de behöriga myndigheterna till Esma.
- (29) Kommissionen bör ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget för att, med hänsyn till utvecklingen på finansmarknaderna, närmare ange eller ändra kriterierna för om tredjelands rättsliga och tillsynsmässiga ramar ska bedömas likvärdiga, för att anta en förordning om avgifter och närmare bestämmelser om böter och vite och för ändring av bilagorna till förordning (EG) nr 1060/2009. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå.
- (30) Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att översändandet av information och relevanta handlingar till Europaparlamentet och rådet sker kontinuerligt och i god tid.
- (31) Europaparlamentet eller rådet bör kunna invända mot den delegerade akten inom en period på tre månader från delgivningsdagen. På Europaparlamentets eller rådets initiativ bör denna frist kunna förlängas med tre månader när det gäller väsentliga problemområden. Europaparlamentet och rådet bör också kunna underrätta de övriga institutionerna om sina avsikter att inte invända. Ett sådant tidigt godkännande av delegerade akter är särskilt lämpligt om en tidsfrist måste respekteras, till exempel när det finns tidsplaner fastställda i den grundläggande akten för när kommissionen ska anta delegerade akter.
- (32) I förklaringen om artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, som fogats till slutakten från den regeringskonferens som antog Lissabonfördraget, noterade konferensen kommissionens avsikt att i enlighet med sin etablerade praxis även i fortsättningen samråda med experter som utsetts av medlemsstaterna vid utarbetandet av kommissionens utkast till delegerade akter inom området för finansiella tjänster.
- (33) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾ gäller då personuppgifter behandlas vid tillämpningen av förordning (EG) nr 1060/2009.
- (34) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter⁽²⁾ ska tillämpas fullt ut på behandlingen av personuppgifter vid tillämpningen av förordning (EG) nr 1060/2009.

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

- (35) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att skapa ett effektivt och ändamålsenligt tillsynssystem för kreditvärderingsinstitut genom att låta en enda tillsynsmyndighet utöva tillsyn av kreditvärderingsverksamheten inom unionen, vilket ger kreditvärderingsinstituten en enda kontaktpunkt och tryggar en konsekvent tillämpning av reglerna för kreditvärderingsinstitut, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av att den kreditvärderingsverksamhet som ska övervakas har alleuropeisk struktur och verkan, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (36) Förordning (EG) nr 1060/2009 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Ändringar

Förordning (EG) nr 1060/2009 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 3.1 ska följande led läggas till:

- "p) *behöriga myndigheter*: de myndigheter som en medlemsstat har utsett i enlighet med artikel 22,
- q) *sektorslagstiftning*: de unionsrättsakter som anges i artikel 4.1 första stycket,
- r) *behöriga sektorsmyndigheter*: de nationella behöriga myndigheter som utsetts enligt den relevanta sektorslagstiftningen för tillsyn över kreditinstitut, värdepappersföretag, försäkrings- och återförsäkringsföretag, företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), tjänstepensionsinstitut och alternativa investeringsfonder."

2. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

- a) Första stycket i punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Kreditinstitut enligt definitionen i direktiv 2006/48/EG, värdepappersföretag enligt definitionen i direktiv 2004/39/EG, försäkringsföretag som omfattas av rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar

angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (*), livförsäkringsföretag enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring (**), återförsäkringsföretag enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG av den 16 november 2005 om återförsäkring (***), fondföretag enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (****), tjänstepensionsinstitut enligt definitionen i direktiv 2003/41/EG och alternativa investeringsfonder får i rättsligt reglerade sammanhang endast använda kreditbetyg som utfärdats av kreditvärderingsinstitut som är etablerade inom unionen och registrerade i enlighet med denna förordning.

(*) EGT L 228, 16.8.1973, s. 3.

(**) EGT L 345, 19.12.2002, s. 1.

(***) EUT L 323, 9.12.2005, s. 1.

(****) EUT L 302, 17.11.2009, s. 32."

- b) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

- i) Leden b, c och d ska ersättas med följande:

"b) Kreditvärderingsinstitutet har kontrollerat och kan fortlöpande visa för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 (*) (Esma), att den kreditvärderingsverksamhet som utförs av kreditvärderingsinstitutet i tredjeland och som leder till utfärdande av de kreditbetyg som ska godkännas uppfyller krav som är minst lika stränga som de krav som anges i artiklarna 6–12.

c) Esmas förmåga att bedöma och övervaka om kreditvärderingsinstitutet etablerat i tredjeland följer de krav som anges i led b är inte begränsad.

d) Kreditvärderingsinstitutet ska på begäran göra all den information tillgänglig för Esma som denna behöver för att regelbundet övervaka efterlevnaden av kraven i denna förordning.

(*) EUT L 331, 15.12.2010, s. 84."

ii) Led h ska ersättas med följande:

”h) Det finns lämpliga samarbetsarrangemang mellan Esma och den berörda tillsynsmyndigheten för kreditvärderingsinstitutet etablerat i tredjeland. Esma ska se till att ett sådant samarbetsarrangemang minst fastställer

i) mekanismen för informationsutbyte mellan Esma och den berörda tillsynsmyndigheten för kreditvärderingsinstitutet etablerat i tredjeland, och

ii) förfarandena för samordning av tillsynsverksamheten för att göra det möjligt för Esma att fortlöpande övervaka den kreditvärderingsverksamhet som leder till utfärdandet av ett godkänt kreditbetyg.”

3. Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Det kreditvärderingsinstitut som avses i punkt 1 får ansöka om certifiering. Ansökan ska lämnas in till Esma, i enlighet med de tillämpliga bestämmelserna i artikel 15.”

b) I punkt 3 ska första stycket ersättas med följande:

”3. Esma ska granska och besluta om ansökan om certifiering, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 16. Beslutet om certifiering ska baseras på de kriterier som anges i punkt 1 a–d i den här artikeln.”

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Det kreditvärderingsinstitut som avses i punkt 1 får även ansöka om att undantas

a) från fall till fall från skyldigheten att uppfylla några eller samtliga krav i bilaga I avdelning A och artikel 7.4, om det kan visa att kraven inte är proportionella, mot bakgrund av dess verksamhets art, storlek och komplexitet, och arten och omfattningen av dess utfärdande av kreditbetyg,

b) från kravet på fysisk närvaro inom unionen, när ett sådant krav skulle vara alltför betungande och oproportionellt mot bakgrund av dess verksamhets art, storlek och komplexitet, och arten och omfattningen av dess utfärdande av kreditbetyg.

En ansökan om ett undantag enligt led a eller b i första stycket ska kreditvärderingsinstitutet lämna in tillsammans med ansökan om certifiering. Vid bedömningen av en sådan ansökan ska Esma ta hänsyn till såväl storleken på det kreditvärderingsinstitut som avses i punkt 1, med beaktande av dess verksamhets art, omfattning och komplexitet samt arten och omfattningen av dess utfärdande av kreditbetyg, som inverkan av kreditbetyg som utfärdats av kreditvärderingsinstitutet på finansmarknadernas finansiella stabilitet eller integritet i en eller flera medlemsstater. På grundval av dessa överväganden får Esma medge ett sådant undantag till det kreditvärderingsinstitut som avses i punkt 1.”

d) Punkt 5 ska utgå.

e) I punkt 6 ska tredje stycket ersättas med följande:

”För att ta hänsyn till utvecklingen på finansmarknaderna ska kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 38a och med förbehåll för villkoren i artiklarna 38b och 38c anta åtgärder som närmare anger eller ändrar de kriterier som anges i andra stycket leden a, b och c i denna punkt.”

f) Punkterna 7 och 8 ska ersättas med följande:

”7. Esma ska upprätta samarbetsavtal med de berörda tillsynsmyndigheterna i tredjeland vars rättsliga och tillsynsmässiga ramar har bedömts vara likvärdiga med denna förordning i enlighet med punkt 6. I sådana arrangemang ska minst anges

(a) mekanismen för informationsutbyte mellan Esma och de berörda tillsynsmyndigheterna i de berörda tredjeländerna, och

(b) förfarandena för samordning av tillsynsverksamhet.

8. Artiklarna 20 och 24 ska i tillämpliga delar gälla certifierade kreditvärderingsinstitut och kreditbetyg som dessa utfärdar.”

4. Artikel 6.3 ska ändras på följande sätt:

a) I första stycket ska inledningen ersättas med följande:

”3. På begäran av ett kreditvärderingsinstitut får Esma undanta ett kreditvärderingsinstitut från skyldigheten att uppfylla kraven i bilaga I avsnitt A punkterna 2, 5 och 6 samt i artikel 7.4, om kreditvärderingsinstitutet kan visa att kraven inte är proportionella mot bakgrund av dess verksamhets art, omfattning och komplexitet, och av arten och omfattningen av utfärdandet av kreditbetyg och att”

b) Andra stycket ska ersättas med följande:

”När det gäller en grupp av kreditvärderingsinstitut ska Esma säkerställa att minst ett av kreditvärderingsinstituten i gruppen inte är undantaget från att uppfylla kraven i bilaga I avsnitt A punkterna 2, 5 och 6 samt i artikel 7.4.”

5. Artikel 9 ska ersättas med följande:

”Artikel 9

Utkontraktering

Utkontraktering av viktiga operativa funktioner får inte ske på ett sätt som väsentligt försämrar kvaliteten på kreditvärderingsinstitutets interna kontroll och Esmas möjligheter att övervaka att kreditvärderingsinstitutet fullgör sina skyldigheter enligt denna förordning.”

6. I artikel 10 ska punkt 6 ersättas med följande:

”6. Ett kreditvärderingsinstitut får inte använda Esmas namn eller en behörig myndighets namn på ett sätt som anger eller antyder att Esma eller någon behörig myndighet skulle stödja eller godkänna kreditvärderingsinstitutets kreditbetyg eller kreditvärderingsverksamhet.”

7. I artikel 11 ska punkterna 2 och 3 ersättas med följande:

”2. I ett centralt arkiv som ska upprättas av Esma ska ett kreditvärderingsinstitut tillhandahålla information om sina historiska resultat, inbegripet hur ofta kreditbetygen ändrats och information om tidigare utfärdade kreditbetyg och ändringar av dessa. Kreditvärderingsinstituten ska lämna information till detta arkiv i en standardiserad form som föreskrivs av Esma. Esma ska göra denna information tillgänglig för allmänheten och offentliggöra sammanfattande information om de huvudsakliga utvecklingstendenser som observerats på årlig basis.

3. Till Esma ska varje kreditvärderingsinstitut årligen, senast den 31 mars, tillhandahålla information om de förhållanden som anges i bilaga I avsnitt E del II punkt 2.”

8. Artikel 14 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Registreringen ska få verkan inom hela unionen, så snart beslutet att registrera ett kreditvärderingsinstitut som har antagits av Esma och som avses i artikel 16.3 eller artikel 17.3 har fått verkan.”

b) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

”Kreditvärderingsinstitutet ska utan onödigt dröjsmål underrätta Esma om varje materiell ändring av villkoren för den ursprungliga registreringen, inklusive varje etablering eller avveckling av en filial inom unionen.”

c) Punkterna 4 och 5 ska ersättas med följande:

”4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 16 eller 17, ska Esma registrera kreditvärderingsinstitutet om det efter bedömningen av ansökan finner att kreditvärderingsinstitutet uppfyller de villkor för utfärdande av kreditbetyg som anges i denna förordning, med beaktande av artiklarna 4 och 6.

5. Esma får inte införa några ytterligare krav för registrering än de som föreskrivs i denna förordning.”

9. Artiklarna 15–21 ska ersättas med följande:

”Artikel 15

Registreringsansökan

1. Kreditvärderingsinstitutet ska lämna en registreringsansökan till Esma. Ansökan ska innehålla uppgifter om de förhållanden som anges i bilaga II.

2. Om en grupp av kreditvärderingsinstitut ansöker om registrering ska instituten i gruppen inom sig utse ett institut som ska lämna alla ansökningar till Esma på gruppens vägnar. Det utsedda kreditvärderingsinstitutet ska för samtliga institut inom gruppen lämna in uppgifter om de förhållanden som anges i bilaga II.

3. Ett kreditvärderingsinstitut ska lämna in sin ansökan på något av unionsinstitutionernas officiella språk. Bestämmelserna i förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som ska användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (*) ska i tillämpliga delar gälla all annan kommunikation mellan Esma och kreditvärderingsinstituten och deras personal.

4. Inom 20 arbetsdagar efter mottagandet av ansökan ska Esma bedöma om ansökan är fullständig. Om ansökan inte är fullständig, ska Esma ange en tidsfrist inom vilken kreditvärderingsinstitutet ska lämna ytterligare information.

När Esma har försäkrat sig om att ansökan är fullständig, ska den anmäla detta till kreditvärderingsinstitutet.

Artikel 16

Esma s granskning av ett kreditvärderingsinstituts registreringsansökan

1. Esma ska inom 45 arbetsdagar efter den anmälan som avses i artikel 15.4 andra stycket granska ett kreditvärderingsinstituts registreringsansökan, med avseende på om kreditvärderingsinstitutet uppfyller villkoren i denna förordning.

2. Esma får förlänga granskningsperioden med 15 arbetsdagar, särskilt om kreditvärderingsinstitutet

a) avser att godkänna kreditbetyg i enlighet med artikel 4.3,

b) avser att använda sig av utkontrakterade tjänster, eller

c) begär undantag från krav på efterlevnad i enlighet med artikel 6.3.

3. Inom 45 arbetsdagar efter den anmälan som avses i artikel 15.4 andra stycket, eller inom 60 arbetsdagar när punkt 2 i den här artikeln är tillämplig, ska Esma anta ett fullständigt motiverat beslut om att godkänna eller avslå registrering.

4. Esmas beslut enligt punkt 3 får verkan fem arbetsdagar efter att beslutet antagits.

Artikel 17

Esma s granskning av ansökningar om registrering från en grupp av kreditvärderingsinstitut

1. Esma ska inom 55 arbetsdagar efter den anmälan som avses i artikel 15.4 andra stycket granska ansökningar om registrering av en grupp av kreditvärderingsinstitut, med avseende på om dessa kreditvärderingsinstitut uppfyller villkoren i denna förordning.

2. Esma får förlänga granskningsperioden med 15 arbetsdagar, särskilt om något av kreditvärderingsinstituterna i gruppen:

a) avser att godkänna kreditbetyg i enlighet med i artikel 4.3,

b) avser att använda sig av utkontrakterade tjänster, eller

c) begär undantag från krav på efterlevnad i enlighet med artikel 6.3.

3. Inom 55 arbetsdagar efter den anmälan som avses i artikel 15.4 andra stycket, eller inom 70 arbetsdagar när punkt 2 i den här artikeln är tillämplig, ska Esma anta ett

fullständigt motiverat individuellt beslut om att godkänna eller avslå registrering för vart och ett av kreditvärderingsinstituterna i gruppen.

4. Esmas beslut enligt punkt 3 får verkan fem arbetsdagar efter att beslutet antagits.

Artikel 18

Meddelande om ett beslut om registrering, avslag på registreringsansökan eller återkallande av registrering, samt om offentliggörande av förteckningen över registrerade kreditvärderingsinstitut

1. Esma ska underrätta det berörda kreditvärderingsinstitutet om sitt beslut inom fem arbetsdagar efter antagandet av ett beslut enligt artikel 16, 17 eller 20. Om Esma vägrar att registrera kreditvärderingsinstitutet eller återkallar registreringen av kreditvärderingsinstitutet ska den i beslutet lämna en fullständig motivering till detta.

2. Esma ska underrätta kommissionen, Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 (**), (EBA), Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 (***) (Eiopa), samt behöriga myndigheter och sektorsmyndigheter, alla beslut enligt artikel 16, 17 eller 20.

3. Esma ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över kreditvärderingsinstitut som registrerats i enlighet med denna förordning. Denna förteckning ska uppdateras inom fem arbetsdagar efter antagandet av ett beslut enligt artikel 16, 17 eller 20. Kommissionen ska inom 30 dagar efter uppdateringen offentliggöra den uppdaterade förteckningen i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 19

Registrerings- och tillsynsavgifter

1. Esma ska i enlighet med denna förordning och den förordning om avgifter som avses i punkt 2 ta ut avgifter av kreditvärderingsinstituterna. Avgifterna ska helt täcka Esma s nödvändiga kostnader som är hänförliga till registreringen och tillsynen av kreditvärderingsinstitut och för att ersätta varje kostnad som de behöriga myndigheterna kan ådra sig när de utför uppgifter enligt denna förordning, särskilt som ett resultat av en delegering av uppgifter i enlighet med artikel 30.

2. Kommissionen ska anta en förordning om avgifter. I den förordningen ska särskilt fastställas typerna av avgifter och i vilka fall avgifter ska betalas, avgiftsbeloppens storlek, hur de ska betalas och hur Esma ska ersätta de behöriga myndigheterna för varje kostnad som de kan ådra sig när de utför uppgifter enligt den här förordningen, särskilt som ett resultat av en delegering av uppgifter i enlighet med artikel 30.

Den avgift som tas ut av ett kreditvärderingsinstitut ska täcka alla administrativa kostnader och stå i proportion till det berörda kreditvärderingsinstitutets omsättning.

Kommissionen ska anta den förordning om avgifter som avses i första stycket genom en delegerad akt i enlighet med artikel 38a och med förbehåll för villkoren i artiklarna 38b och 38c.

Artikel 20

Återkallande av registrering

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 24 ska Esma återkalla ett kreditvärderingsinstituts registrering, om kreditvärderingsinstitutet

- a) uttryckligen avstår från registreringen eller inte har utfärdat några kreditbetyg under de senaste sex månaderna,
- b) beviljats registrering efter att ha lämnat falska uppgifter eller på annat sätt ha använt otillbörliga metoder, eller
- c) inte längre uppfyller de villkor som gällde för registreringen.

2. Om en behörig myndighet i en medlemsstat där kreditbetyg utfärdade av det berörda kreditvärderingsinstitutet används anser att något av villkoren i punkt 1 har uppfyllts får den begära att Esma ska granska om villkoren för återkallande av det berörda kreditvärderingsinstitutets registrering är uppfyllda. Om Esma beslutar att inte återkalla det berörda kreditvärderingsinstitutets registrering, ska myndigheten lämna en fullständig motivering till detta.

3. Beslutet om återkallande av registreringen ska få verkan omedelbart inom hela unionen, med förbehåll för den övergångsperiod för användningen av kreditbetyg som avses i artikel 24.4.

KAPITEL II

TILLSYN SOM UTÖVAS AV ESMA

Artikel 21

Esma

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 25a ska Esma se till att denna förordning följs.

2. I enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010 ska Esma utfärda och uppdatera riktlinjer för samarbetet mellan Esma, de behöriga myndigheterna och sektorsmyndigheterna vid tillämpningen av denna förordning och vid tillämpningen av den relevanta sektorslagstiftningen, inbegripet förfaranden och närmare villkor för delegeringen av uppgifter.

3. I enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010, ska Esma, i samarbete med EBA och Eiopa, utfärda och uppdatera riktlinjer för tillämpning av systemet för godkännande enligt artikel 4.3 i den här förordningen senast den 7 juni 2011.

4. Senast den 2 januari 2012 ska Esma överlämna förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen för godkännande i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) nr 1095/2010 avseende:

- a) Information som kreditvärderingsinstitutet ska lämna i registreringsansökan enligt bilaga II.
- b) Information som kreditvärderingsinstitutet ska tillhandahålla för ansökan om certifiering och för den bedömning av dess systemvikt för finansmarknadernas finansiella stabilitet eller integritet som avses i artikel 5.
- c) Presentationen av den information, inklusive struktur, format, metod och rapporteringsperiod, som kreditvärderingsinstitutet ska offentliggöra enligt artikel 11.2 och bilaga I avsnitt E del II punkt 1.
- d) Bedömningen av huruvida kreditvärderingsmetoderna uppfyller kraven i artikel 8.3.
- e) Innehållet i och formatet för den regelbundna rapportering av kreditbetygsuppgifter som ska begäras av kreditvärderingsinstitutet inom ramen för Esmas löpande tillsyn.

5. Esma ska årligen och första gången den 1 januari 2012 offentliggöra en rapport om tillämpningen av denna förordning. Rapporten ska särskilt innehålla en bedömning av hur bilaga I har genomförts av de kreditvärderingsinstitut som registrerats enligt denna förordning.

6. Esma ska årligen överlämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om de tillsynsåtgärder som vidtagits och de sanktioner som ålagts av Esma enligt denna förordning, inklusive böter och viten.

7. Esma ska samarbeta med EBA och Eiopa vid utövandet av sitt uppdrag och ska samråda med dessa myndigheter innan den utfärdar och uppdaterar riktlinjer och överlämnar förslag till tekniska standarder för tillsyn enligt punkterna 2, 3 och 4.

(*) EGT L 17, 6.10.1958, s. 385.

(**) EUT L 331, 15.12.2010, s. 12.

(***) EUT L 331, 15.12.2010, s. 48."

10. Följande artikel ska införas:

"Artikel 22a

Granskning av i vilken utsträckning skyldigheten att genomföra utfallstest uppfylls

1. Vid sin löpande tillsyn av kreditvärderingsinstitut som registrerats enligt denna förordning ska Esma regelbundet granska efterlevnaden av artikel 8.3.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 23 ska Esma inom ramen för den granskning som avses i punkt 1 även

- a) kontrollera att kreditvärderingsinstituten utför utfallstest,
- b) analysera resultaten av utfallstesten, och
- c) kontrollera att kreditvärderingsinstituten har förfaranden på plats för att beakta resultaten av utfallstesten i sina värderingsmetoder."

11. Artiklarna 23-27 ska ersättas med följande:

"Artikel 23

Ingen påverkan på kreditbetygs eller metoders innehåll

När de fullgör sina uppgifter enligt denna förordning, får varken Esma, kommissionen eller andra offentliga myndigheter i medlemsstaterna ingripa när det gäller innehållet i kreditbetygen eller kreditvärderingsmetoderna.

Artikel 23a

Utövande av de befogenheter som avses i artiklarna 23b-23d

De befogenheter som enligt artiklarna 23b-23d utövas av Esma eller dess tjänstemän eller någon annan person som bemyndigats av Esma får inte användas för att kräva röjande av information eller handlingar som omfattas av rättsliga privilegier.

Artikel 23b

Begäran om upplysningar

1. Esma får genom en enkel begäran eller genom ett beslut ålägga kreditvärderingsinstitut, personer som medverkar i kreditvärderingsverksamhet, kreditvärderade enheter och anknutna tredje parter, de tredje parter till vilka kreditvärderingsinstituten ger i uppdrag att utföra operativa uppgifter eller operativ verksamhet och andra personer som på annat sätt har samband med eller är knutna till kreditvärderingsinstitut eller kreditvärderingsverksamhet på ett nära och väsentligt sätt att lämna alla upplysningar som krävs för att Esma ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning.

2. När Esma skickar en enkel begäran om information enligt punkt 1 ska den

- a) hänvisa till denna artikel som rättslig grund för begäran,
- b) ange syftet med begäran,
- c) specificera de uppgifter som krävs,
- d) fastställa den tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas,
- e) underrätta den person av vilken uppgifterna begärs om att han inte är skyldig att lämna uppgifterna men att det svar som lämnas på begäran inte får vara oriktigt eller vilseledande,
- f) ange de böter som föreskrivs i artikel 36a, jämförd med bilaga III avsnitt II punkt 7, om svaren på frågorna är oriktiga eller vilseledande.

3. När Esma genom ett beslut begär information enligt punkt 1 ska den

- a) hänvisa till denna artikel som rättslig grund för begäran,
- b) ange syftet med begäran,
- c) specificera de uppgifter som krävs,
- d) fastställa den tidsfrist inom vilken uppgifterna ska lämnas,
- e) ange de villkor som föreskrivs i artikel 36b när den begärda informationen är ofullständig,
- f) ange de böter som föreskrivs i artikel 36a, jämförd med bilaga III avsnitt II punkt 7, om svaren på frågorna är oriktiga eller vilseledande, och
- g) informera om rätten att överklaga beslutet inför överklagandenämnden och få beslutet prövat av Europeiska unionens domstol i enlighet med artiklarna 60 och 61 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. De personer som avses i punkt 1 eller deras företrädare och, när det gäller juridiska personer eller föreningar som inte har status som juridiska personer, de personer som är utsedda att företräda dem enligt lag eller stadgar, ska lämna de uppgifter som begärs. I behörig ordning befullmäktigade advokater får lämna den begärda informationen på sina huvudmäns vägnar. Huvudmännen förblir fullt ansvariga om de uppgifter som lämnas är ofullständiga, oriktiga eller vilseledande.

5. Esma ska utan dröjsmål sända en kopia av den enkla begäran eller av beslutet till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där de personer som avses i punkt 1 och som berörs av begäran om information är bosatta eller etablerade.

Artikel 23c

Allmänna utredningar

1. För att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning får Esma genomföra alla nödvändiga utredningar av personer som avses i artikel 23b.1. I detta syfte ska tjänstemän och andra personer som Esma bemyndigat ha befogenhet att

- a) granska alla handlingar, uppgifter, förfaranden och annat material som är relevant för utförandet av dess uppgifter oberoende av i vilken form de föreligger,
- b) ta eller erhålla bestyrkta kopior av eller utdrag ur sådana handlingar, uppgifter, förfaranden och annat material,
- c) kalla till sig personer som avses i artikel 23b.1 eller deras företrädare eller personal och be dem om muntliga eller skriftliga förklaringar angående sakförhållanden eller handlingar som rör föremålet för och syftet med utredningen samt nedteckna svaren,
- d) höra varje fysisk eller juridisk person som går med på att höras i syfte att samla in uppgifter som rör föremålet för en utredning,
- e) begära in uppgifter över tele- och datatrafik.

2. Esmas tjänstemän och andra personer som av Esma har bemyndigats att genomföra utredningar enligt punkt 1 ska utöva sina befogenheter mot uppvisade av ett skriftligt tillstånd, där utredningens föremål och syfte ska anges. I tillståndet ska även anges de viten som föreskrivs i artikel 36b när handlingar, uppgifter, förfaranden och övrigt material inte tillhandahålls eller tillhandahålls i ofullständig form eller svaren på de frågor som ställs till de personer som avses i artikel 23b.1 inte lämnas eller är ofullständiga, och de böter som föreskrivs i artikel 36a, jämförd med bilaga III avsnitt II punkt 8, om svaren på de frågor som ställs till personer som avses i artikel 23b.1 är oriktiga eller vilseledande.

3. De personer som avses i artikel 23b.1 ska underkasta sig utredningar som Esma har beslutat om. Beslutet ska

ange föremålet för och syftet med utredningen, de viten som föreskrivs i artikel 36b, de rättsmedel som finns tillgängliga enligt förordning (EU) nr 1095/2010 samt rätten att få beslutet prövat av Europeiska unionens domstol.

4. Esma ska i god tid före utredningen underrätta den behöriga myndigheten i den medlemsstat där utredningen ska genomföras om utredningen och namnge de bemyndigade personerna. Tjänstemän vid den berörda behöriga myndigheten ska, på begäran av Esma, bistå de bemyndigade personerna vid utredningen. Tjänstemän vid den berörda behöriga myndigheten får också på begäran närvara vid utredningarna.

5. Om den begäran om uppgifter över tele- eller data- trafik enligt i punkt 1 e kräver tillstånd av en rättslig myndighet enligt nationella bestämmelser, ska det ansökas om sådant tillstånd. Ett sådant tillstånd får också ansökas i förebyggande syfte.

6. Vid ansökan om tillstånd enligt punkt 5 ska den nationella rättsliga myndigheten kontrollera Esmas besluts äkthet och att de planerade tvångsåtgärderna varken är godtyckliga eller alltför långtgående i förhållande till föremålet för utredningarna. Vid kontrollen av huruvida tvångsåtgärderna är proportionella får den nationella rättsliga myndigheten be Esma om närmare förklaringar framförallt om de grunder på vilka Esma misstänker att denna förordning har överträtts samt hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är och på vilket sätt den person som är föremål för tvångsåtgärderna är inblandad. Den nationella rättsliga myndigheten ska dock inte ompröva behovet av utredningen eller begära att få tillgång till informationen i Esmas handlingar i ärendet. Prövning av lagenligheten av Esmas beslut är förbehållen Europeiska unionens domstol, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 23d

Kontroller på plats

1. För att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning får Esma genomföra alla nödvändiga kontroller på plats i företagslokaler som tillhör de juridiska personer som avses i artikel 23b.1. När kontrollernas korrekta genomförande och effektivitet så kräver får Esma genomföra kontrollen på plats utan förhandsanmälan.

2. Esmas tjänstemän och andra personer som Esma bemyndigat att genomföra en kontroll på plats ska ha tillträde till alla företagslokaler och mark som tillhör de juridiska personer som är föremål för ett utredningsbeslut som antagits av Esma och de ska ha alla de befogenheter som föreskrivs i artikel 23c.1. De ska även ha befogenhet att försegla samtliga företagslokaler, räkenskaper eller affärshandlingar så länge och i den omfattning det är nödvändigt för kontrollen.

3. Esmas tjänstemän och andra personer som Esma bemyndigat att genomföra en kontroll på plats ska utöva sina befogenheter mot uppvisade av ett skriftligt tillstånd, där kontrollens föremål och syfte ska anges liksom de viten som föreskrivs i artikel 36b, om de berörda personerna inte underkastar sig kontrollen. I god tid före kontrollen ska Esma anmäla kontrollen till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den ska genomföras.

4. De personer som avses i artikel 23b.1 ska underkasta sig kontroller på plats som beordrats genom ett beslut av Esma. Beslutet ska ange föremålet för och syftet med kontrollen, fastställa den dag då den ska inledas och ange de viten som föreskrivs i artikel 36b, de rättsmedel som finns tillgängliga enligt förordning (EU) nr 1095/2010 samt rätten att få beslutet prövat av Europeiska unionens domstol. Esma ska fatta sådana beslut efter samråd med den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollen ska genomföras.

5. På begäran av Esma ska tjänstemän som är anställda vid, bemyndigade eller utsedda av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollen ska genomföras aktivt bistå Esmas tjänstemän och andra personer som Esma bemyndigat. De ska för detta ändamål ha de befogenheter som anges i punkt 2. Tjänstemän hos den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten får också på begäran närvara vid kontrollerna på plats.

6. Esma får också begära att behöriga myndigheter på dess vägnar utför särskilda utredningsuppgifter och kontroller på plats som föreskrivs i denna artikel och artikel 23c.1. För detta syfte ska behöriga myndigheter ha samma befogenheter som Esma och som föreskrivs i denna artikel och artikel 23c.1.

7. Om Esmas tjänstemän och andra medföljande personer som Esma bemyndigat finner att en person motsätter sig en kontroll som har beslutats enligt denna artikel, ska den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten lämna dem nödvändigt bistånd och vid behov begära handräckning av polis eller annan motsvarande verkställande myndighet, för att de ska kunna genomföra sin kontroll på plats.

8. Om den kontroll på plats som föreskrivs i punkt 1 eller den handräckning som föreskrivs i punkt 7 enligt nationella bestämmelser kräver tillstånd från en rättslig myndighet, ska det ansökas om sådant tillstånd. Ett sådant tillstånd får också ansökas om i förebyggande syfte.

9. Vid ansökan om tillstånd enligt punkt 8 ska den nationella rättsliga myndigheten kontrollera Esmas besluts äkthet och att de planerade tvångsåtgärderna varken är godtyckliga eller alltför långtgående i förhållande till före-

målet för kontrollen. Vid kontrollen av huruvida tvångsåtgärderna är proportionella får den nationella rättsliga myndigheten be Esma om närmare förklaringar framförallt om de grunder på vilka Esma misstänker att denna förordning har överträtts samt hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är och på vilket sätt den person som är föremål för tvångsåtgärderna är inblandad. Den nationella rättsliga myndigheten ska dock inte ompröva behovet av kontrollen eller begära att få tillgång till informationen i Esmas handlingar i ärendet. Prövning av lagenligheten av Esmas beslut är förbehållen Europeiska unionens domstol, i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 23e

Processuella regler för att vidta tillsynsåtgärder och ålägga böter

1. Om Esma vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns allvarliga indikationer på att det eventuellt föreligger sakförhållanden som kan utgöra en eller flera av de överträdelser som förtecknas i bilaga III ska Esma utnämna en oberoende utredare inom Esma för att utreda saken. Utredaren får inte vara eller ha varit involverad i direkt eller indirekt tillsyn eller registrering av det berörda kreditvärderingsinstitutet och ska utföra sina uppgifter oberoende av Esmas tillsynsstyrelse.

2. Utredaren ska utreda de påstådda överträdelserna, och därvid ta hänsyn till varje kommentar som lämnas av de personer som är föremål för utredning samt lämna in en fullständig dossier med utredningsresultaten till Esmas tillsynsstyrelse.

För att utföra sina uppgifter får utredaren utöva befogenheten att begära information enligt artikel 23b och att genomföra utredningar och kontroller på plats enligt artiklarna 23c och 23d. När utredaren utövar dessa befogenheter ska denne rätta sig efter artikel 23a.

När utredaren utför sina uppgifter ska denne ha tillgång till alla handlingar och all information som samlats in av Esma i dess tillsynsverksamhet.

3. När utredningen är avslutad och innan utredaren lämnar in dossiern med utredningsresultaten till Esmas tillsynsstyrelse ska utredaren ge de personer som är föremål för utredning möjlighet att höras i de frågor som utreds. Utredaren ska grunda sina utredningsresultat uteslutande på fakta som de personer som är föremål för utredning har fått tillfälle att yttra sig över.

Rätten till försvar för de berörda personerna ska iakttas fullt ut under utredningar enligt denna artikel.

4. När utredaren lämnar dossiern med utredningsresultaten till Esmas tillsynsstyrelse ska han eller hon underrätta de personer som är föremål för utredningarna om detta faktum. De personer som är föremål för utredning ska ha rätt att få tillgång till dossiern, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Rätten att få tillgång till dossiern ska inte omfatta konfidentiell information som påverkar tredje parter intressen.

5. På grundval av dossiern med de resultat utredaren kommit fram till och om de berörda personerna begär det, efter att ha hört de personer som är föremål för utredningar enligt artiklarna 25 och 36c, ska Esmas tillsynsstyrelse avgöra om en eller flera av de överträdelse som förtecknas i bilaga III har begåtts av de personer som varit föremål för utredning och ska i sådana fall vidta en tillsynsåtgärd i enlighet med artikel 24 och ålägga böter i enlighet med artikel 36a.

6. Utredaren ska inte delta i Esmas tillsynsstyrelsens överläggningar eller på något annat sätt ingripa i tillsynsstyrelsens beslutsfattande.

7. Kommissionen ska anta ytterligare förfaranderegler för utövande av befogenheten att ålägga böter eller viten, inbegripet bestämmelser om rätten till försvar, tidsfrister, och för indrivande av böter eller viten, och ska anta detaljerade regler om preskriptionstiden när det gäller åläggande och verkställighet av sanktioner.

De bestämmelser som avses i första stycket ska antas genom delegerade akter i enlighet med artikel 38a och med förbehåll för villkoren i artiklarna 38b och 38c.

8. Esma ska överlämna ärenden till de berörda nationella myndigheterna för lagföring om den vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning upptäcker att det finns allvarliga indikationer på att det eventuellt föreligger sakförhållanden som kan utgöra brott. Dessutom ska Esma inte ålägga böter eller viten i de fall där ett tidigare frikännande eller en tidigare fällande dom som bygger på identiska eller väsentligen samma sakförhållanden har vunnit laga kraft som ett resultat av straffrättsliga förfaranden enligt nationell lagstiftning.

Artikel 24

Esmas tillsynsåtgärder

1. Om Esmas tillsynsstyrelse i enlighet med artikel 23e.5 finner att ett kreditvärderingsinstitut har begått någon av de överträdelse som förtecknas i bilaga III ska den fatta ett eller flera av följande beslut:

- a) Återkalla kreditvärderingsinstitutets registrering.
- b) Med verkan i hela unionen tillfälligt förbjuda kreditvärderingsinstitutet att utfärda kreditbetyg, tills överträdelsen har upphört.
- c) Med verkan i hela unionen upphäva användningen, i rättsligt reglerade sammanhang, av kreditbetyg som utfärdats av kreditvärderingsinstitutet, tills överträdelsen har upphört.
- d) Kräva att kreditvärderingsinstitutet upphör med överträdelsen.
- e) Utfärda offentliga underrättelser.

2. När Esmas tillsynsstyrelse fattar beslut enligt punkt 1, ska den beakta överträdelsens natur och allvar med hänsyn till följande kriterier:

- a) Överträdelsens varaktighet och frekvens.
- b) Huruvida överträdelsen har visat på allvarliga brister eller systembrister i företagets förfaranden, ledningssystem eller interna kontroller.
- c) Huruvida överträdelsen har främjat, orsakat eller på annat sätt avser ekonomisk brottslighet.
- d) Huruvida överträdelsen har begåtts uppsåtligt eller av oaktsamhet.

3. Innan Esmas tillsynsstyrelse fattar beslut enligt punkt 1 a, b och c ska den underrätta EBA och Eiopa om detta.

4. Efter det att beslut enligt punkt 1 a och c har fattats får kreditbetyg även fortsättningsvis användas i rättsligt reglerade sammanhang, under en tidsperiod som inte överstiger

- a) tio arbetsdagar från dagen för offentliggörandet av Esmas beslut enligt punkt 5 om det finns kreditbetyg för samma finansiella instrument eller enhet som utfärdats av andra kreditvärderingsinstitut som är registrerade i enlighet med denna förordning, eller
- b) tre månader från dagen för offentliggörandet av Esmas beslut enligt punkt 5 om det inte finns några kreditbetyg för samma finansiella instrument eller enhet som utfärdats av andra kreditvärderingsinstitut som är registrerade i enlighet med denna förordning.

Esmas tillsynsstyrelse får, inbegripet på begäran av EBA eller Eiopa, i undantagsfall förlänga den period som föreskrivs i första stycket led b med tre månader om det finns risk för marknadsstörningar eller finansiell instabilitet.

5. Esmas tillsynsstyrelse ska utan onödigt dröjsmål underrätta det berörda kreditvärderingsinstitutet om varje beslut som antas enligt punkt 1 och ska överlämna varje sådant beslut till de behöriga myndigheterna och sektorsmyndigheterna samt till kommissionen, EBA och Eiopa. Den ska offentliggöra varje sådant beslut på sin webbplats inom tio arbetsdagar från dagen för antagandet.

När Esmas tillsynsstyrelse offentliggör sitt beslut enligt första stycket ska den också offentliggöra att det berörda kreditvärderingsinstitutet har rätt att överklaga beslutet och, i förekommande fall, att ett sådant överklagande har lämnats in, med angivande av att överklagandet inte har suspensiv verkan, samt att överklagandenämnden har möjlighet att tillfälligt upphäva tillämpningen av det överklagade beslutet i enlighet med artikel 60.3 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 25

Hörande av berörda personer

1. Innan Esmas tillsynsstyrelse fattar beslut enligt artikel 24.1 ska den ge de personer som är föremål för förfarandena möjlighet att höras om de omständigheter Esma har påtalat. Esmas tillsynsstyrelse ska endast grunda sina beslut på omständigheter som de personer som är föremål för förfarandena har getts möjlighet att yttra sig över.

Det första stycket är inte tillämpligt om skyndsamma åtgärder krävs för att förhindra att det finansiella systemet lider väsentlig och omedelbar skada. Esmas tillsynsstyrelse får i sådana fall anta ett interimistiskt beslut och ska ge de berörda personerna möjlighet att höras snarast möjligt efter det att den har fattat sitt beslut.

2. Rätten till försvar för de personer som är föremål för förfarandena ska iakttas fullt ut under förfarandena. De ska ha rätt att få tillgång till Esmas handlingar i ärendet, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Rätten att få tillgång till handlingarna ska inte omfatta konfidentiell information.

Artikel 25a

Behöriga sektorsmyndigheter med ansvar för tillsynen över och tillämpningen av artikel 4.1 (användningen av kreditbetyg)

De behöriga sektorsmyndigheterna ska ansvara för tillsynen över och tillämpningen av artikel 4.1 i enlighet med den relevanta sektorslagstiftningen.

KAPITEL III

SAMARBETE MELLAN ESMA, BEHÖRIGA MYNDIGHETER OCH BEHÖRIGA SEKTORSMYNDIGHETER

Artikel 26

Skyldighet att samarbeta

Esma, EBA, Eiopa, de behöriga myndigheterna och de behöriga sektorsmyndigheterna ska samarbeta när så krävs för tillämpningen av denna förordning och av den relevanta sektorslagstiftningen.

Artikel 27

Utbyte av information

1. Esma, de behöriga myndigheterna och de behöriga sektorsmyndigheterna ska utan onödigt dröjsmål förse varandra med den information som krävs för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning och den relevanta sektorslagstiftningen.

2. Esma får till centralbankerna, Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, i deras egenskap av monetära myndigheter, Europeiska systemrisknämnden och, när så är lämpligt, till andra offentliga myndigheter med ansvar för att övervaka betalnings- och avvecklingssystem överlämna konfidentiell information som är avsedd att användas för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter. Dessa myndigheter eller organ ska inte heller hindras från att till Esma lämna uppgifter den kan behöva för att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning."

12. Artiklarna 28 och 29 ska utgå.

13. Artiklarna 30, 31 och 32 ska ersättas med följande:

"Artikel 30

Esmas delegering av uppgifter till behöriga myndigheter

1. När det är nödvändigt för att en tillsynsuppgift ska kunna utföras på korrekt sätt får Esma delegera specifika tillsynsuppgifter till den behöriga myndigheten i en medlemsstat i enlighet med de riktlinjer som Esma utfärdar enligt artikel 21.2. Sådana specifika tillsynsuppgifter kan särskilt innefatta befogenhet att begära uppgifter i enlighet med artikel 23b och att genomföra utredningar och kontroller på plats i enlighet med artikel 23d.6.

2. Esma ska innan uppgifter delegeras samråda med den berörda behöriga myndigheten. Sådana samråd ska gälla

a) den delegerade uppgiftens omfattning,

b) tidsfristen för utförandet av den uppgift som ska delegeras, och

c) överföringen av nödvändig information från och till Esma.

3. I enlighet med den förordning om avgifter som kommissionen ska anta enligt artikel 19.2 ska Esma ersätta en behörig myndighet för de kostnader som uppkommit till följd av utförandet av de delegerade uppgifterna.

4. Esma ska med lämpliga intervall se över den delegering som avses i punkt 1. En delegering av uppgifter får återkallas när som helst.

En delegering av uppgifter ska inte påverka Esmas ansvar och ska inte begränsa Esmas förmåga att genomföra och övervaka den delegerade verksamheten. Tillsynsuppgifter enligt denna förordning, bland annat registreringsbeslut, slutbedömningar och uppföljningsbeslut avseende överträdelser, får inte delegeras.

Artikel 31

Behöriga myndigheters anmälningar och begäran om upphävande

1. Om en behörig myndighet i en medlemsstat finner att överträdelser av denna förordning begås eller har begåtts på dess eget eller på en annan medlemsstats territorium, ska den så specifikt som möjligt anmäla detta till Esma. Om den behöriga myndigheten anser att det är lämpligt från utredningssynpunkt får den också föreslå att Esma ska bedöma om det är nödvändigt att använda befogenheterna enligt artiklarna 23b och 23c med avseende på det kreditvärderingsinstitut som är involverat i dessa överträdelser.

Esma ska vidta lämpliga åtgärder. Den ska underrätta den anmälande behöriga myndigheten om resultatet och i möjligaste mån också om alla viktiga händelser under ärendets gång.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av anmälningsplikten enligt punkt 1, får den anmälande behöriga myndigheten i en medlemsstat, om den anser att ett registrerat kreditvärderingsinstitut, vars kreditbetyg används på den medlemsstatens territorium, underlåter att uppfylla skyldigheterna enligt denna förordning och att överträdelserna är så allvarliga och varaktiga att de väsentligen påverkar skyddet av investerarna eller det finansiella systemets stabilitet i den medlemsstaten, begära att Esma för de finansinstitut och andra enheter som avses i artikel 4.1 tillfälligt upphäver användningen, i rättsligt reglerade sammanhang, av kreditbetyg som utfärdats av det berörda kreditvärderingsinstitu-

tet. Den anmälande behöriga myndigheten ska till Esma lämna en fullständig motivering till sin begäran.

Om Esma anser att begäran inte är motiverad, ska den skriftligen underrätta den anmälande behöriga myndigheten och ange skälen till detta. Om Esma anser att begäran är motiverad, ska den vidta lämpliga åtgärder för att lösa frågan.

Artikel 32

Tystnadsplikt

1. Tystnadsplikt ska gälla för Esma, de behöriga myndigheterna och alla personer som arbetar eller har arbetat för Esma, för de behöriga myndigheterna eller för andra personer till vilka Esma har delegerat uppgifter, inklusive av Esma anlitade revisorer och sakkunniga. Information som omfattas av tystnadsplikt får inte lämnas ut till annan person eller myndighet, utom när så krävs i samband med rättsliga åtgärder.

2. All information som enligt denna förordning erhålls av eller utbyts mellan Esma, de behöriga myndigheterna, de behöriga sektorsmyndigheterna eller andra myndigheter och organ som avses i artikel 27.2 ska anses omfattas av tystnadsplikt, utom då Esma, de behöriga myndigheterna eller de andra berörda myndigheterna och organen när informationen lämnas anger att den får lämnas ut, eller när så krävs i samband med rättsliga åtgärder."

14. Artikel 33 ska utgå.

15. Artiklarna 34 och 35 ska ersättas med följande:

"Artikel 34

Avtal om informationsutbyte

Esma får endast ingå samarbetsavtal om utbyte av information med tillsynsmyndigheterna i tredjeland, om den utlämnade informationen omfattas av garantier om tystnadsplikt som minst motsvarar dem som föreskrivs i artikel 32.

Sådant informationsutbyte ska vara avsett för fullgörandet av Esmas eller dessa tillsynsmyndigheters uppgifter.

När det gäller överföring av personuppgifter till ett tredjeland ska Esma tillämpa Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (*).

Artikel 35

Utlämnande av information från tredjeländer

Esma får lämna ut information som den mottagit från tillsynsmyndigheter i tredjeländer endast om Esma eller en behörig myndighet har fått uttryckligt medgivande till detta av den tillsynsmyndighet som överlämnade informationen och, i tillämpliga fall, om informationen endast lämnas ut för de syften för vilka tillsynsmyndigheten gav sitt medgivande, eller när sådant utlämnande krävs i samband med rättsliga åtgärder.

(*) EGT L 8, 12.1.2001, s. 1."

16. Rubriken på kapitel I i avdelning IV "Sanktioner, kommittéförfarande och rapporter" ska ersättas med "Sanktioner, böter, vite, kommittéförfarande, delegering och rapporter".

17. Artikel 36 första och andra styckena ska ersättas med följande:

"Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av artikel 4.1 och vidta alla åtgärder som krävs för att se till att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Medlemsstaterna ska se till att den behöriga sektorsmyndigheten offentliggör alla sanktioner som har beslutats för överträdelse av artikel 4.1, utom i de fall då offentliggörandet skulle skapa allvarig oro på finansmarknaderna eller orsaka de berörda parterna oproportionellt stor skada."

18. Följande artiklar ska införas:

*"Artikel 36a***Böter**

1. Om Esmas tillsynsstyrelse, i enlighet med artikel 23e.5, finner att ett kreditvärderingsinstitut uppsåtligt eller av oaktsamhet begått en av de överträdelse som förtecknas i bilaga III, ska den fatta beslut om att ålägga böter i enlighet med punkt 2.

Ett kreditvärderingsinstitut ska anses ha begått en uppsåtlig överträdelse om Esma upptäcker objektiva omständigheter som visar att kreditvärderingsinstitutet eller dess företagsledning har handlat med avsikt att begå överträdelsen.

2. Basbeloppet för de böter som avses i punkt 1 ska tillämpas inom nedanstående gränser:

a) När det gäller de överträdelse som avses i punkterna 1–5, 11–15, 19, 20, 23, 28, 30, 32, 33, 35, 41, 43, 50 och 51 i bilaga III avsnitt I ska böterna uppgå till minst 500 000 EUR och ska inte överstiga 750 000 EUR.

b) När det gäller de överträdelse som avses i punkterna 6–8, 16–18, 21, 22, 24, 25, 27, 29, 31, 34, 37–40, 42, 45–47, 48, 49, 52 och 54 i bilaga III avsnitt I ska böterna uppgå till minst 300 000 EUR och ska inte överstiga 450 000 EUR.

c) När det gäller de överträdelse som avses i punkterna 9, 10, 26, 36, 44 och 53 i bilaga III avsnitt I ska böterna uppgå till minst 100 000 EUR och ska inte överstiga 200 000 EUR.

d) När det gäller de överträdelse som avses i punkterna 1, 6, 7 och 8 i bilaga III avsnitt II ska böterna uppgå till minst 50 000 EUR och ska inte överstiga 150 000 EUR.

e) När det gäller de överträdelse som avses i punkterna 2, 4 och 5 i bilaga III avsnitt II ska böterna uppgå till minst 25 000 EUR och ska inte överstiga 75 000 EUR.

f) När det gäller de överträdelse som avses i punkt 3 i bilaga III avsnitt II ska böterna uppgå till minst 10 000 EUR och ska inte överstiga 50 000 EUR.

g) När det gäller de överträdelse som avses i punkterna 1–3 och 11 i bilaga III avsnitt III ska böterna uppgå till minst 150 000 EUR och ska inte överstiga 300 000 EUR.

h) När det gäller de överträdelse som avses i punkterna 4, 6, 8 och 10 i bilaga III avsnitt III ska böterna uppgå till minst 90 000 EUR och ska inte överstiga 200 000 EUR.

i) När det gäller de överträdelse som avses i punkterna 5, 7 och 9 i bilaga III avsnitt III ska böterna uppgå till minst 40 000 EUR och ska inte överstiga 100 000 EUR.

Vid bestämmande av huruvida basbeloppet för böterna ska fastställas till skalans undre, mittersta eller övre del av de gränslöpp som anges i första stycket ska Esma beakta årsomsättningen för det berörda kreditvärderingsinstitutets närmast föregående verksamhetsår. Basbeloppet ska fastställas till den undre delen av skalan för gränslöppen för kreditvärderingsinstitut vars årsomsättning understiger 10 miljoner EUR, den mittersta delen för kreditvärderingsinstitut vars årsomsättning ligger mellan 10 och 50 miljoner EUR och den övre delen för kreditvärderingsinstitut vars årsomsättning överstiger 50 miljoner EUR.

3. Basbeloppet som bestäms inom ramen för de begränsningar som fastställs i punkt 2 ska vid behov justeras med hänsyn till försvårande respektive förmildrande faktorer på grundval av de relevanta koefficienter som anges i bilaga IV.

De relevanta försvårande koefficienterna ska tillämpas var för sig på basbeloppet. Om mer än en försvårande koefficient är tillämplig ska skillnaden mellan basbeloppet och beloppet som följer av tillämpningen av varje enskild försvårande koefficient adderas till basbeloppet.

De relevanta förmildrande koefficienterna ska tillämpas var för sig på basbeloppet. Om mer än en förmildrande koefficient är tillämplig ska skillnaden mellan basbeloppet och beloppet som följer av tillämpningen av varje enskild förmildrande koefficient dras ifrån basbeloppet.

4. Utan hinder av punkterna 2 och 3 får böterna inte uppgå till mer än 20 % av det berörda kreditvärderingsinstitutets årliga omsättning under närmast föregående verksamhetsår, och i de fall kreditvärderingsinstitutet direkt eller indirekt har dragit ekonomiska fördelar genom överträdelsen ska bötesbeloppet minst motsvara dessa ekonomiska fördelar.

Om en handling eller underlåtenhet som ett kreditvärderingsinstitut har gjort sig skyldig till utgör mer än en av de överträdelser som förtecknas i bilaga III, ska endast det högre bötesbelopp som beräknats enligt punkterna 2 och 3 och som är hänförligt till en av överträdelserna tillämpas.

Artikel 36b

Viten

1. Esmas tillsynsstyrelse ska fatta beslut om att vite ska åläggas, för att tvinga

a) ett kreditvärderingsinstitut att upphöra med en överträdelse, i enlighet med ett beslut enligt artikel 24.1 d,

b) en person som avses i artikel 23b.1 att lämna fullständig information som har begärts genom ett beslut i enlighet med artikel 23b,

c) en person som avses i artikel 23b.1 att underkasta sig en utredning och särskilt tillhandahålla fullständiga handlingar, uppgifter, rutiner och annat nödvändigt material samt komplettera och korrigera annan information som tillhandahållits i samband med en utredning som inletts genom beslut enligt artikel 23c,

d) en person som avses i artikel 23b.1 att underkasta sig kontroller på plats som begärts genom beslut enligt artikel 23d.

2. Vite ska vara effektivt och proportionellt. Vite ska åläggas per dag fram till dess att kreditvärderingsinstitutet eller den berörda personen följer det beslut som avses i punkt 1.

3. Utan hinder av punkt 2 ska vitesbeloppet uppgå till 3 % av den genomsnittliga dagliga omsättningen under föregående verksamhetsår eller, när det gäller fysiska personer, 2 % av den genomsnittliga dagsinkomsten under föregående kalenderår. Vitesbeloppet ska beräknas från det datum som föreskrivs i beslutet om åläggande av vite.

4. Vite kan åläggas för en period av upp till sex månader från och med att Esma meddelat sitt beslut.

Artikel 36c

Hörande av personer som är föremål för förfarandena

1. Innan beslut fattas om böter och/eller vite enligt artikel 36a eller artikel 36b.1 a–d, ska Esmas tillsynsstyrelse ge de personer som är föremål för förfarandena möjlighet att höras om de omständigheter som Esma har påtalat. Esmas tillsynsstyrelse ska endast grunda sina beslut på omständigheter som de personer som är föremål för förfarandena har getts möjlighet att yttra sig över.

2. Rätten till försvar för personer som är föremål för förfarandena ska iakttas fullt ut under förfarandena. De ska ha rätt att få tillgång till Esmas handlingar i ärendet, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Tillgången till akten ska inte omfatta konfidentiell information eller Esmas interna förberedande handlingar.

Artikel 36d

Offentliggörande, art, verkställighet och vem böter och viten ska tillfalla

1. Esma ska offentliggöra alla böter och viten som har ålagts enligt artiklarna 36a och 36b utom i de fall då offentliggörandet skulle skapa allvarlig oro på finansmarknaderna eller orsaka de berörda parterna oproportionellt stor skada.

2. Böter och viten som har ålagts i enlighet med artiklarna 36a och 36b ska vara av administrativ karaktär.

3. Böter och viten som har ålagts i enlighet med artiklarna 36a och 36b ska vara verkställbara.

Verkställigheten ska följa de civilprocessrättsliga regler som gäller i den stat inom vars territorium den sker. Beslutet om att verkställighet ska ske ska bifogas avgörandet utan andra formaliteter än kontroll av avgörandets äkthet genom den nationella myndighet som varje medlemsstats regering ska utse för detta ändamål samt meddela Esmas och Europeiska unionens domstol.

När dessa formaliteter uppfyllts på begäran av den berörda parten, får denne fullfölja verkställigheten enligt den nationella lagstiftningen genom att hänskjuta ärendet direkt till det behöriga organet.

Verkställigheten får skjutas upp endast genom avgörande av Europeiska unionens domstol. Domstolarna i de berörda staterna ska dock vara behöriga beträffande klagomål om att verkställigheten inte genomförs på ett regelrätt sätt.

4. De belopp som ålagts i form av böter och viten ska tillfalla Europeiska unionens allmänna budget.

Artikel 36e

Europeiska unionens domstols prövning

Europeiska unionens domstol ska ha obegränsad behörighet att pröva beslut genom vilka Esmas har ålagt böter eller viten. Domstolen får undanröja, sänka eller höja böter eller viten som har beslutats."

19. Artikel 37 ska ersättas med följande:

"Artikel 37

Ändringar av bilagorna

Kommissionen får ändra bilagorna – med undantag för bilaga III – genom delegerade akter i enlighet med artikel 38a och med förbehåll för villkoren i artiklarna 38b och 38c, för att ta hänsyn till utvecklingen, även internationellt, på finansmarknaderna och särskilt när det gäller nya finansiella instrument."

20. I artikel 38 ska punkt 2 utgå.

21. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 38a

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta de delegerade akter som avses i artiklarna 5.6 tredje stycket, 19.2, 23e.7 och 37 ska ges till kommissionen för en period på fyra år från den 1 juni 2011. Kommissionen ska utarbeta en rapport om de delegerade befogenheterna senast sex månader innan perioden på fyra år löpt ut. Delegeringen av befogenhet ska auto-

matiskt förlängas med perioder av samma längd, om den inte återkallas av Europaparlamentet eller rådet i enlighet med artikel 38b.

2. Så snart kommissionen antar en delegerad akt, ska kommissionen samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

3. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 38b och 38c.

Artikel 38b

Återkallande av delegering

1. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 5.6 tredje stycket, 19.2, 23e.7 och 37 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet.

2. Den institution som inlett ett internt förfarande för att besluta huruvida delegering av befogenhet ska återkallas ska sträva efter att underrätta den andra institutionen och kommissionen inom rimlig tid innan det slutliga beslutet fattas, och ange vilka delegerade befogenheter som kan komma att återkallas.

3. Beslutet om återkallande innebär att delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet upphör att gälla. Det får verkan omedelbart, eller vid ett senare, i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan trätt i kraft. Det ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 38c

Invändning mot delegerade akter

1. Europaparlamentet eller rådet får invända mot en delegerad akt inom en period på tre månader från delgivningsdagen.

På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska denna period förlängas med tre månader.

2. Om varken Europaparlamentet eller rådet vid utgången av den period som avses i punkt 1 har invänt mot den delegerade akten, ska den offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges i den.

Den delegerade akten får offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft innan denna period löper ut, förutsatt att både Europaparlamentet och rådet har underrättat kommissionen om att de inte har för avsikt att göra några invändningar.

3. Om Europaparlamentet eller rådet invänder mot en delegerad akt inom den period som avses i punkt 1 ska den inte träda i kraft. I enlighet med artikel 296 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska den institution som invänder mot den delegerade akten ange skälen för detta.”

22. Artikel 39 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska utgå.

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Senast den 1 juli 2011 ska kommissionen, mot bakgrund av utvecklingen på reglerings- och tillsynsområdet för kreditvärderingsinstitut i tredjeländer, överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om följderna av denna utveckling och av de övergångsbestämmelser som avses i artikel 40 för finansmarknadernas stabilitet inom unionen.”

23. Följande artikel ska införas:

”Artikel 39a

Rapport från Esma

Senast den 31 december 2011 ska Esma bedöma personal- och resursbehoven till följd av de befogenheter och uppgifter den tilldelas enligt denna förordning, och överlämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.”

24. I artikel 40 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Befintliga kreditvärderingsinstitut får fortsätta att utfärda kreditbetyg som får användas i rättsligt reglerade sammanhang av de finansinstitut och andra enheter som anges i artikel 4.1, såvida inte registreringen avslås. Om registreringen avslås, ska artikel 24.4 och 24.5 tillämpas.”

25. Följande artikel ska införas:

”Artikel 40a

Övergångsbestämmelser avseende Esma

1. Alla de befogenheter och uppgifter som rör tillsyn och tillämpning på området kreditvärderingsinstitut och som tilldelats de behöriga myndigheterna, oberoende av om de är behöriga myndigheter i hemmedlemsstaten eller inte, samt tillsynskollegierna (*kollegierna*) när sådana inrättats, ska upphöra den 1 juli 2011.

En registreringsansökan som de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten eller relevant kollegium har tagit emot senast den 7 september 2010 ska emellertid inte överlämnas till Esma, och beslut om att godkänna eller avslå registrering ska fattas av dessa myndigheter och det relevanta kollegiet.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 andra stycket ska alla akter och arbetsdokument som rör tillsyn och tillämpning på området kreditvärderingsinstitut, inbegripet pågående utredningar och tillämpningsåtgärder eller bestyrkta kopior av dessa, övertas av Esma vid den tidpunkt som avses i punkt 1.

3. De behöriga myndigheter och kollegier som avses i punkt 1 ska se till att alla befintliga handlingar och arbetsdokument eller bestyrkta kopior av dessa tillställs Esma så snart som möjligt och senast den 1 juli 2011. Dessa behöriga myndigheter och kollegier ska även bistå Esma med all nödvändig hjälp och rådgivning, så att tillsyn och tillämpning på området kreditvärderingsinstitut smidigt och effektivt kan överflyttas och övergå till denna myndighet.

4. Esma ska i rättsligt hänseende träda istället för de behöriga myndigheter och kollegier som avses i punkt 1 i sådana administrativa eller rättsliga förfaranden som följer av tillsyn och tillämpning som dessa behöriga myndigheter och kollegier utövar i ärenden som faller inom tillämpningsområdet för denna förordning.

5. Varje registrering av ett kreditvärderingsinstitut i enlighet med avdelning III kapitel I som gjorts av en behörig myndighet som avses i punkt 1 i denna artikel ska fortsätta att gälla efter det att befogenheterna har överförts till Esma.

6. Senast den 1 juli 2014 och inom ramen för sin löpande tillsyn ska Esma göra åtminstone en kontroll av samtliga kreditvärderingsinstitut som faller under dess tillsynsbefogenheter.”

26. Bilaga I ska ändras i enlighet med bilaga I till den här förordningen.

27. Bilagorna i bilaga II till den här förordningen ska läggas till.

Artikel 2

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg 11 maj 2011.

På Europaparlamentets vägnar

J. BUZEK

Ordförande

På rådets vägnar

GYŐRI E.

Ordförande

BILAGA I

Bilaga I till förordning (EG) nr 1060/2009 ska ändras på följande sätt:

1. I avsnitt A ska det sista stycket i punkt 2 ersättas med följande:

”Yttranden från de oberoende ledamöterna i styrelsen i de frågor som avses i leden a–d ska regelbundet läggas fram för styrelsen och på begäran göras tillgängliga för Esma.”

2. I avsnitt B ska punkt 8 första stycket ersättas med följande:

”8. Dokumentation och verifieringskedjor som avses i punkt 7 ska förvaras i det registrerade kreditvärderingsinstitutets lokaler under minst fem år och på begäran göras tillgängliga för Esma.”

3. I avsnitt E del II ska punkt 2 första stycket ersättas med följande:

”2. Årligen följande information:

- a) En förteckning över de 20 största kunderna efter de intäkter som de genererar.
 - b) En förteckning över de av kreditvärderingsinstitutets kunder vilkas bidrag till takten i tillväxten av dess intäkts-generering under föregående räkenskapsår översteg tillväxttakten för kreditvärderingsinstitutets totala intäkter under det året med en faktor som överstiger 1,5. En sådan kund ska endast tas upp i förteckningen om den under året stod för mer än 0,25 % av kreditvärderingsinstitutets totala världsomspännande intäkter.
 - c) En förteckning över kreditbetyg som utfärdats under året av vilken det ska framgå hur stor andel av kredit-betygen som utfärdats på eget initiativ.”
-

BILAGA II

Följande bilagor ska läggas till förordning (EG) nr 1060/2009:

"BILAGA III

Förteckning över överträdelser som avses i artikel 24.1 och artikel 36a.1*I. Överträdelser som gäller intressekonflikter, organisatoriska eller operativa krav*

1. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 4.3 om det godkänner ett kreditbetyg som utfärdats i tredjeland utan att de villkor som anges i den punkten är uppfyllda, såvida orsaken till denna överträdelse inte ligger utanför kreditvärderingsinstitutets vetskap eller kontroll.
2. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 4.4 andra stycket om det använder ett godkännande av ett kreditbetyg som utfärdats i tredjeland i syfte att kringgå kraven i denna förordning.
3. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt A punkt 1, om det underlåter att upprätta en styrelse.
4. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt A punkt 2 första stycket, om det underlåter att säkerställa att dess affärsmässiga intressen inte äventyrar oberoendet eller noggrannheten i kreditvärderingsverksamheten.
5. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt A punkt 2 andra stycket, om det utser en företagsledning som inte har gott anseende, besitter tillfredsställande kunskaper eller erfarenheter, eller som inte kan säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av kreditvärderingsinstitutet.
6. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt A punkt 2 tredje stycket, om det inte utser det antal oberoende ledamöter av styrelsen som krävs.
7. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt A punkt 2 fjärde stycket, om det inrättar ett ersättningssystem för oberoende ledamöter i styrelsen som är kopplat till kreditvärderingsinstitutets affärsresultat eller som inte har en sådan konstruktion att det säkerställer att deras bedömningar är oberoende, eller fastställer ett längre förordnande än fem år för oberoende ledamöter i styrelsen eller ett förordnande som är förnybart, eller avsätter de oberoende ledamöterna i styrelsen i andra fall än på grund av tjänstefel eller otillräcklighet i tjänsten.
8. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt A punkt 2 femte stycket, om det utser ledamöter av styrelsen som inte har tillräckligt kunskaper om finansiella tjänster, eller, om kreditinstitutet utfärdar kreditbetyg för strukturerade finansiella instrument, om det inte utser minst en oberoende ledamot och en annan ledamot i styrelsen som har djupgående kunskaper och erfarenhet på företagsledningsnivå av marknaderna för strukturerade finansiella instrument.
9. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt A punkt 2 sjätte stycket, om det underlåter att säkerställa att de oberoende ledamöterna i styrelsen utför uppgifterna för övervakning av någon av de frågor som avses i sjätte stycket i den punkten.
10. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt A punkt 2 sjunde stycket, om det underlåter att säkerställa att de oberoende ledamöterna i styrelsen regelbundet lägger fram sina yttranden om de frågor som avses i sjätte stycket i den punkten för styrelsen eller på begäran gör dessa yttranden tillgängliga för Esma.
11. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt A punkt 3, om det inte fastställer lämpliga riktlinjer eller rutiner som säkerställer att det uppfyller sina skyldigheter enligt denna förordning.
12. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt A punkt 4, om det inte tillämpar sunda förfaranden för förvaltning eller redovisning eller inte har mekanismer för internkontroll eller effektiva riskbedömningsmetoder samt effektiva kontroll- eller skyddssystem för sina informationsbehandlingssystem, eller om det inte tillämpar eller upprätthåller beslutsförfaranden och organisationsstrukturer enligt vad som krävs i den punkten.

13. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt A punkt 5, om det inte inför eller upprätthåller en permanent och effektiv funktion för regelefterlevnad som arbetar oberoende.
14. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt A punkt 6 första stycket, om det inte säkerställer att villkoren uppfylls för att funktionen för regelefterlevnad ska kunna fullgöra sina uppgifter korrekt och på ett oberoende sätt, i enlighet med första stycket i den punkten.
15. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt A punkt 7, om det underlåter att införa lämpliga och effektiva organisatoriska eller administrativa arrangemang för att förebygga, upptäcka, undanröja eller hantera och rapportera eventuella intressekonflikter enligt bilaga I avsnitt B punkt 1 eller underlåter att se till att det finns dokumentation över alla väsentliga hot mot kreditvärderingsverksamhetens oberoende, inklusive hot mot de bestämmelser om kreditvärderingsanalytiker som avses i bilaga I avsnitt C, samt över de skyddsåtgärder som tillämpats för att mildra hoten.
16. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt A punkt 8, om det inte använder lämpliga system, resurser eller förfaranden för att säkerställa kontinuitet och regelbundenhet i utförandet av sin kreditvärderingsverksamhet.
17. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt A punkt 9, om det inte upprättar en översynsfunktion som
 - a) ansvarar för att periodiskt se över dess metoder, modeller och grundläggande antaganden eller eventuella väsentliga ändringar av dem eller dessa metoders, modellernas och grundläggande antagandens lämplighet om de används eller är avsedda att användas för bedömningen av nya finansiella instrument,
 - b) är oberoende i förhållande till de företagsavdelningar som ansvarar för kreditvärderingsverksamheten, eller
 - c) rapporterar till ledamöterna i styrelsen.
18. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt A punkt 10, om det underlåter att övervaka eller utvärdera lämpligheten och effektiviteten i sina system, interna kontrollmekanismer och övriga rutiner som upprättats i enlighet med denna förordning eller att vidta lämpliga åtgärder för att avhjälpa eventuella brister.
19. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt B punkt 1, om det underlåter att tydligt påvisa och undanröja eller på ett tillfredsställande sätt hantera samt på framträdande plats rapportera om eventuella faktiskt förekommande eller möjliga intressekonflikter som kan påverka de analyser eller bedömningar som görs av dess kreditanalytiker och anställda samt av alla andra fysiska personer vars tjänster står till kreditvärderingsinstitutets förfogande eller under dess kontroll och som direkt medverkar i utfärdandet av kreditbetyg eller personer som godkänner kreditbetyg.
20. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt B punkt 3 första stycket, om det utfärdar ett kreditbetyg under någon av de omständigheter som anges i första stycket i den punkten eller, när det gäller ett befintligt kreditbetyg, om det inte omedelbart redovisar att detta kreditbetyg eventuellt kan påverkas av dessa omständigheter.
21. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt B punkt 3 andra stycket, om det inte omedelbart gör en bedömning av huruvida det finns skäl att ompröva eller dra tillbaka ett befintligt kreditbetyg.
22. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt B punkt 4 första stycket, om det tillhandahåller konsult- eller rådgivningstjänster till den kreditvärderade enheten eller en anknuten tredje part i fråga om dennas företagsstruktur, juridiska struktur, tillgångar, skulder eller verksamheter.
23. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt B punkt 4 första delen av det tredje stycket, om det inte säkerställer att tillhandahållandet av verksamhetsanknutna tjänster inte medför intressekonflikter med dess kreditvärderingsverksamhet.
24. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt B punkt 5, om det underlåter att säkerställa att kreditvärderingsanalytiker eller personer som godkänner kreditbetyg inte ger förslag eller rekommendationer om utformningen av strukturerade finansiella instrument för vilka institutet förväntas utfärda kreditbetyg.

25. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt B punkt 6, om det underlåter att utforma sina rapporterings- eller kommunikationsvägar så att de säkerställer att de personer som avses i avsnitt B punkt 1 är oberoende av kreditvärderingsinstitutets övriga verksamhet som sker på affärsmässig basis.
26. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt B punkt 8 andra stycket, om det inte bevarar dokumentationen under en period på minst tre år efter det att dess registrering återkallas.
27. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 7.1 om det underlåter att se till att kreditvärderingsanalytiker, dess anställda eller andra fysiska personer vars tjänster ställts till förfogande för kreditvärderingsinstitutet eller som står under dess kontroll och som direkt medverkar i kreditvärderingsverksamheten har tillfredsställande kunskaper och erfarenhet för de uppgifter de tilldelas.
28. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 7.2 om det underlåter att se till att en person som avses i artikel 7.1 inte tillåts inleda eller delta i förhandlingar om avgifter eller betalningar med någon kreditvärderad enhet, dess anknutna tredje part eller personer som direkt eller indirekt är knutna till den kreditvärderade enheten genom kontroll.
29. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 7.3, jämförd med bilaga I avsnitt C punkt 3 a, om det underlåter att se till att en person som avses i punkt 1 i det avsnittet vidtar alla rimliga åtgärder för att skydda egendom eller dokumentation i kreditvärderingsinstitutets ägo från bedrägeri, stöld eller missbruk, med beaktande av dess verksamhets art, omfattning och komplexitet och arten och omfattningen av dess kreditvärderingsverksamhet.
30. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 7.3, jämförd med bilaga I avsnitt C punkt 5, om det åsamkar en person som avses i punkt 1 i det avsnittet negativa följder när denna person rapporterar uppgifter till personen med ansvar för regelefterlevnad om att en annan person som avses i punkt 1 i det avsnittet har begått en handling som han eller hon betraktar som olaglig.
31. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 7.3, jämförd med bilaga I avsnitt C punkt 6, om det inte ser över det arbete som en kreditvärderingsanalytiker utfört med anknytning till enheten i fråga under de två åren innan han eller hon lämnade institutet, om kreditanalytikern avslutar sin anställning och börjar en tjänst på en kreditvärderad enhet vars kreditbetyg han eller hon har medverkat i bedömningen av, eller i ett finansiellt företag med vilket han eller hon har haft kontakter inom ramen för sina uppgifter på kreditvärderingsinstitutet.
32. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 7.3, jämförd med bilaga I avsnitt C punkt 1, om det underlåter att se till att en person som avses i den punkten inte köper, säljer eller inleder en annan transaktion med något finansiellt instrument som avses i den punkten.
33. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 7.3, jämförd med bilaga I avsnitt C punkt 2, om det underlåter att se till att en person som avses i punkt 1 i det avsnittet inte deltar i eller på annat sätt påverkar fastställandet av ett kreditbetyg i enlighet med punkt 2 i det avsnittet.
34. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 7.3, jämförd med bilaga I avsnitt C punkt 3 b, 3 c och 3 d, om det underlåter att se till att en person som avses i punkt 1 i det avsnittet inte utlämnar, använder eller vidarebefordrar information, i enlighet med dessa punkter.
35. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 7.3, jämförd med bilaga I avsnitt C punkt 4, om det underlåter att se till att en person som avses i punkt 1 i det avsnittet inte begär eller tar emot pengar, gåvor eller förmåner från någon som omfattas av kreditvärderingsinstitutets affärsverksamhet.
36. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 7.3, jämförd med bilaga I avsnitt C punkt 7, om det underlåter att se till att en person som avses i punkt 1 i det avsnittet inte tillträder någon tjänst i den centrala ledningen för en kreditvärderad enhet eller anknuten tredje part förrän sex månader har gått sedan kreditvärderingen.
37. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 7.4, jämförd med bilaga I avsnitt C punkt 8 första stycket led a, om det underlåter att se till att ledande kreditvärderingsanalytiker inte deltar i kreditvärderingsverksamhet när det gäller samma kreditvärderade enhet eller dess anknutna tredje parter under längre tid än fyra år.
38. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 7.4, jämförd med bilaga I avsnitt C punkt 8 första stycket led b, om det underlåter att se till att en kreditvärderingsanalytiker inte deltar i kreditvärderingsverksamhet när det gäller samma kreditvärderade enhet eller dess anknutna tredje parter under längre tid än fem år.

39. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 7.4, jämförd med bilaga I avsnitt C punkt 8 första stycket led c, om det underlåter att se till att en person som godkänner kreditbetyg inte deltar i kreditvärderingsverksamhet när det gäller samma kreditvärderade enhet eller dess anknutna tredje parter under längre tid än sju år.
40. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 7.4, jämförd med bilaga I avsnitt C punkt 8 andra stycket, om det underlåter att se till att en person som anges i leden a, b och c i första stycket i den punkten inte deltar i kreditvärderingsverksamhet som berör den kreditvärderade enheten eller de anknutna tredje parter som avses i dessa led inom två år efter det att de perioder som anges i de leden löpt ut.
41. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 7.5 om det inför system för bedömning av prestationer eller ersättningsnivåer som är beroende av de intäkter som kreditvärderingsinstitutet får från kreditvärderade enheter eller anknutna tredje parter.
42. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 8.2 om det underlåter att anta, genomföra eller tillämpa lämpliga åtgärder för att se till att de kreditbetyg det utfärdar bygger på en genomgripande analys av all den information som är tillgänglig för institutet och som är relevant för dess analys enligt dess värderingsmetoder.
43. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 8.3 om det underlåter att använda värderingsmetoder som är rigorösa, systematiska, konsekventa och som valideras på grundval av historiska erfarenheter, inklusive utfallstest.
44. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 8.4 första stycket om det vägrar att utfärda ett kreditbetyg för en enhet eller ett finansiellt instrument med hänvisning till att en del av enheten eller det finansiella instrumentet tidigare har värderats av ett annat kreditvärderingsinstitut.
45. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 8.4 andra stycket om det underlåter att dokumentera alla tillfällen då det under sin kreditvärderingsprocess avviker från befintliga kreditbetyg som utarbetats av ett annat kreditvärderingsinstitut i fråga om underliggande tillgångar eller strukturerade finansiella instrument och om det underlåter att ange motiven till denna avvikande bedömning.
46. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 8.5 första meningen om det inte bevakar sina kreditbetyg eller inte ser över dem eller sina värderingsmetoder fortlöpande och minst en gång om året.
47. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 8.5 andra meningen om det underlåter att upprätta interna rutiner för att bevaka hur kreditbetygen påverkas av ändrade makroekonomiska förhållanden eller av ändrade förhållanden på de finansiella marknaderna.
48. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 8.6 b när de metoder, modeller eller grundläggande antaganden som används för kreditvärderingsverksamhet ändras, om det inte ser över de berörda kreditbetygen i enlighet med den punkten, eller inte under tiden håller dessa kreditbetyg under observation.
49. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 8.6 c om det underlåter att ompröva ett kreditbetyg som bygger på metoder, modeller eller grundläggande antaganden som ändras om den samlade effekten av dessa ändringar påverkar kreditbetyget.
50. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 9 om det lägger ut viktiga operativa funktioner på entreprenad på så sätt att det väsentligt försämrar kvaliteten på kreditvärderingsinstitutets interna kontroll eller Esmas möjligheter att övervaka att kreditvärderingsinstitutet fullgör sina skyldigheter enligt denna förordning.
51. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 10.2, jämförd med bilaga I avsnitt D del I punkt 4 andra stycket, om det utfärdar ett kreditbetyg eller inte återkallar befintliga kreditbetyg i fall då det råder sådan brist på tillförlitliga uppgifter, då strukturen på ett nytt slags finansiella instrument är så komplex eller då kvaliteten på den tillgängliga informationen är så otillfredsställande att man allvarligt måste ifrågasätta om kreditvärderingsinstitutet förmår att ta fram ett trovärdigt kreditbetyg.
52. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 10.6 om det använder Esmas namn eller någon behörig myndighets namn på ett sätt som anger eller antyder att Esma eller en behörig myndighet stöder eller godkänner kreditvärderingsinstitutets kreditbetyg eller kreditvärderingsverksamhet.
53. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 13 om det tar ut en avgift för information som lämnas i enlighet med artiklarna 8–12.

54. När ett kreditvärderingsinstitut är en juridisk person som är etablerad inom unionen, bryter det mot artikel 14.1 om det underlåter att ansöka om den registrering som avses i artikel 2.1.

II. Överträdelser i samband med hinder för tillsynsverksamheten

1. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt B punkt 7, om det inte ser till att det finns tillfredsställande dokumentation eller verifieringskedjor för dess kreditvärderingsverksamhet i enlighet med dessa bestämmelser.
2. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt B punkt 8 första stycket, om det inte förvarar dokumentation och verifieringskedjor enligt punkt 7 i det avsnittet i dess lokaler under minst fem år eller om det inte gör dem tillgängliga för Esma på begäran.
3. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt B punkt 9, om det inte bevarar dokumentation som anger de respektive rättigheterna och skyldigheterna enligt avtal om tillhandahållande av kreditvärderingstjänster för kreditvärderingsinstitutet eller den kreditvärderade enheten eller dess anknutna tredje parter under den tid som relationen med den enheten eller dess anknutna tredje parter varar.
4. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 11.2 om det inte gör den information som krävs tillgänglig eller inte lämnar denna information i den form som krävs i enlighet med den punkten.
5. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 11.3, jämförd med bilaga I avsnitt E del I punkt 2, om det inte tillhandahåller Esma en förteckning över sina verksamhetsanknutna tjänster.
6. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 14.3 andra stycket om det inte underrättar Esma om alla väsentliga ändringar av villkoren för den ursprungliga registreringen i enlighet med det stycket.
7. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 23b.1 om det lämnar oriktig eller vilseledande information som svar på en enkel begäran om information enligt artikel 23b.2 eller som svar på ett beslut om begäran om information enligt artikel 23b.3.
8. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 23c.1 c om det lämnar oriktiga eller vilseledande svar på frågor som ställs enligt artikel 23c.1 c.

III. Överträdelser i samband med bestämmelserna om offentliggörande

1. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt B punkt 2, om det inte offentliggör namnen på de kreditvärderade enheter eller anknutna tredje parter från vilka det erhåller mer än 5 % av sin årsinkomst.
2. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 6.2, jämförd med bilaga I avsnitt B punkt 4 andra delen av det tredje stycket, om det i den slutgiltiga kreditvärderingsrapporten inte redovisar de verksamhetsanknutna tjänster som tillhandahållits den kreditvärderade enheten eller någon anknuten tredje part.
3. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 8.1 om det underlåter att offentliggöra de metoder, modeller eller grundläggande antaganden som det använder i sin kreditvärderingsverksamhet såsom anges i bilaga I avsnitt E del I punkt 5.
4. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 8.6 a, när de metoder, modeller eller grundläggande antaganden som används för kreditvärderingsverksamhet ändras, om det inte omedelbart upplyser, eller om det upplyser men inte med samma kommunikationsmedel som användes för distributionen av de berörda kreditbetygen, om i vilken utsträckning kreditbetygen sannolikt påverkas.
5. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 10.1 om det underlåter att utan dröjsmål eller inskränkningar av offentligheten offentliggöra ett beslut om att avbryta en kreditvärdering inklusive fullständiga skäl för beslutet.
6. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 10.2, jämförd med bilaga I avsnitt D del I punkt 1 eller 2, punkt 4 första stycket eller punkt 5, eller bilaga I avsnitt D del II, om det inte lämnar den information som krävs i enlighet med dessa bestämmelser när det utfärdar ett kreditbetyg.
7. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 10.2, jämförd med bilaga I avsnitt D del I punkt 3, om det inte underrättar den kreditvärderade enheten senast tolv timmar före offentliggörandet av kreditbetyget.

8. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 10.3 om det underlåter att se till att de betygs kategorier som tilldelas strukturerade finansiella instrument hålls klart åtskilda genom ytterligare symboler som särskiljer dem från betygs kategorier som används för andra kreditvärderade enheter, finansiella instrument eller finansiella förpliktelser.
9. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 10.4 om det inte informerar om sina riktlinjer eller sina förfaranden när det gäller kreditbetyg som det utfärdar på eget initiativ.
10. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 10.5 om det inte lämnar den information som krävs enligt den punkten när det utfärdar ett kreditbetyg på eget initiativ eller om det inte anger vilka kreditbetyg som utfärdas på institutets eget initiativ.
11. Ett kreditvärderingsinstitut bryter mot artikel 11.1 om det inte ger fullständig information eller omedelbart uppdaterar information om de förhållanden som anges i bilaga I avsnitt E del I.

BILAGA IV

Förteckning över koefficienter kopplade till försvårande och förmildrande faktorer vid tillämpning av artikel 36a.3

Följande koefficienter ska vara kumulativt tillämpliga på de basbelopp som avses i artikel 36a.2 och grunda sig på följande enskilda försvårande respektive förmildrande faktorer:

I. Justeringskoefficienter kopplade till försvårande faktorer

1. Om överträdelsen har begåtts upprepade gånger ska en koefficient på 1,1 tillämpas för varje gång den upprepas.
2. Om överträdelsen har begåtts i mer än sex månader ska en koefficient på 1,5 tillämpas.
3. Om överträdelsen har visat på systembrister i kreditvärderingsinstitutets organisation, särskilt i dess förfaranden, ledningssystem eller interna kontroller, ska en koefficient på 2,2 tillämpas.
4. Om överträdelsen har haft en negativ inverkan på kvaliteten på de kreditbetyg som utfärdats av det berörda kreditvärderingsinstitutet ska en koefficient på 1,5 tillämpas.
5. Om överträdelsen har begåtts uppsåtligen ska en koefficient på 2 tillämpas.
6. Om inga korrigerande åtgärder har vidtagits sedan överträdelsen konstaterades ska en koefficient på 1,7 tillämpas.
7. Om kreditvärderingsinstitutets företagsledning inte har samarbetat med Esma i samband med myndighetens utredningar ska en koefficient på 1,5 tillämpas.

II. Justeringskoefficienter kopplade till förmildrande faktorer

1. Om överträdelsen avser en överträdelse som förtecknas i bilaga III avsnitt II eller III och har begåtts i mindre än tio arbetsdagar ska en koefficient på 0,9 tillämpas.
 2. Om kreditvärderingsinstitutets företagsledning kan visa att den har vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att förhindra överträdelsen ska en koefficient på 0,7 tillämpas.
 3. Om kreditvärderingsinstitutet skyndsamt uppmärksammat Esma på överträdelsen på ett ändamålsenligt och fullständigt sätt ska en koefficient på 0,4 tillämpas.
 4. Om kreditvärderingsinstitutet har vidtagit frivilliga åtgärder för att se till att dylika överträdelser inte kan begås på nytt ska en koefficient på 0,6 tillämpas.”
-

PRENUMERATIONSPRISER 2011 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV